

Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України

Переклад затверджений

Генеральний директор
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

Н. В. Форсюк
(ініціали та прізвище)

29 жовтня 2021 р.

02017R2402 — UA — 09.04.2021 — 001.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2017/2402

від 12 грудня 2017 року

про встановлення загальних рамкових умов для сек'юритизації та створення спеціальної рамки для простої, прозорої та стандартизованої сек'юритизації, та внесення змін до директив 2009/65/ЄС, 2009/138/ЄС та 2011/61/ЄС та регламентів (ЄС) № 1060/2009 та (ЄС) № 648/2012

(ОВ L 347, 28.12.2017, с. 35)

Зі змінами, внесеними:

Офіційний вісник

№	сторінка	дата
L 116	1	06.04.2021

► М1 РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2021/557 від 31 березня 2021 року.

▼ В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2017/2402

від 12 грудня 2017 року

про встановлення загальних рамкових умов для сек'юритизації та створення спеціальної рамки для простої, прозорої та стандартизованої сек'юритизації, та внесення змін до директив 2009/65/ЄС,

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2017/2402

від 12 грудня 2017 року

про встановлення загальних рамкових умов для сек'юритизації та створення спеціальної рамки для простої, прозорої та стандартизованої сек'юритизації, та внесення змін до директив 2009/65/ЄС, 2009/138/ЄС та 2011/61/ЄС та регламентів (ЄС) № 1060/2009 та (ЄС) № 648/2012

(ОВ L 347, 28.12.2017, с. 35)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► М1	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2021/557 від 31 березня 2021 року	L 116	1	06.04.2021

▼ В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2017/2402

від 12 грудня 2017 року

про встановлення загальних рамкових умов для сек'юритизації та створення спеціальної рамки для простої, прозорої та стандартизованої сек'юритизації, та внесення змін до директив 2009/65/ЄС, 2009/138/ЄС та 2011/61/ЄС та регламентів (ЄС) № 1060/2009 та (ЄС) № 648/2012

ГЛАВА 1

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1.

Цей Регламент встановлює загальні рамкові умови для сек'юритизації. У ньому визначається сек'юритизація та встановлюються вимоги щодо комплексної перевірки, утримання ризику та прозорості для сторін, що беруть участь у сек'юритизаціях, критерії надання кредитів, вимоги щодо продажу сек'юритизацій непрофесійним клієнтам, заборона ресек'юритизації, вимоги до суб'єктів спеціального призначення для цілей сек'юритизації, а також умови та процедури для репозиторіїв із сек'юритизації. Він також створює спеціальну рамку для простої, прозорої та стандартизованої сек'юритизації.

2.

Цей Регламент застосовується до інституційних інвесторів, а також до оригінаторів, спонсорів, первинних кредиторів і суб'єктів спеціального призначення для цілей сек'юритизації.

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту застосовують такі терміни та означення:

- (1) «сек'юритизація» означає операцію або схему, у рамках якої кредитний ризик, пов'язаний з експозицією або пулом експозицій, розділяють на транші і яка має всі із зазначених нижче характеристик:
 - (a) платежі в рамках операції або схеми залежать від виконання зобов'язань за експозицією або пулом експозицій;
 - (b) субординація траншів визначає розподіл втрат під час здійснення операції або схеми;
 - (c) у рамках операції або схеми не створюються експозиції, що мають усі характеристики, визначенні у статті 147(8) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (2) «суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації» означає корпорацію, траст або іншого суб'єкта, крім оригінатора або спонсора, створеного з метою проведення однієї або більше сек'юритизацій, діяльність якого обмежується діяльністю, необхідною для досягнення зазначеної мети, і структура якого передбачає відокремлення зобов'язань суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації від зобов'язань оригінатора;
- (3) «оригіратор» означає суб'єкта, який:
 - (a) самостійно або через пов'язаних суб'єктів, прямо або опосередковано брав участь у початковій угоді, з якої виникли зобов'язання або потенційні зобов'язання боржника або потенційного боржника, що спричинили експозиції, що їх сек'юритизують; або
 - (b) за власний рахунок купує експозиції третьої особи і здійснює їх сек'юритизацію;
- (4) «ресек'юритизація» означає сек'юритизацію, де принаймні одна з базисних експозицій є позицією сек'юритизації;
- (5) «спонсор» означає кредитну установу, незалежно від того, чи вона розташована на території Союзу, як означено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, або інвестиційну фірму, як означено в пункті (1) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, іншу ніж оригінатор, що:
 - (a) створює та управляє програмою забезпечених активами комерційних паперів або іншою сек'юритизацією з придбанням експозицій у третіх осіб, або
 - (b) ініціює програму забезпечених активами комерційних паперів або іншу сек'юритизацію з придбанням експозицій у третіх осіб та делегує поточне активне управління портфелем, пов'язаним із такою сек'юритизацією, суб'єкту, авторизованому на здійснення такої діяльності згідно з Директивою 2009/65/ЄС, Директивою 2011/61/ЄС або Директивою 2014/65/ЄС;
- (6) «транш» означає встановлений на договірній основі сегмент кредитного ризику, пов'язаного з експозицією або пулом експозицій, у якому позиція передбачає вищий або нижчий ризик втрат за кредитом, ніж позиція з такою самою сумою в іншому сегменті, без урахування кредитного захисту, наданого третіми особами безпосередньо власникам позицій у такому сегменті або в інших сегментах;
- (7) «програма забезпечених активами комерційних паперів» означає програму сек'юритизацій, у рамках якої переважно випускаються цінні папери у формі забезпеченого активами комерційного паперу з початковим строком погашення один рік або менше;
- (8) «операція із забезпеченими активами комерційними паперами» означає сек'юритизацію в рамках програми забезпечених активами комерційних паперів;
- (9) «традиційна сек'юритизація» означає сек'юритизацію, яка передбачає передачу економічного інтересу в експозиціях, що їх сек'юритизують, шляхом переходу права власності на такі

експозиції від оригінатора до суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації або шляхом субучасті суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації, причому випущені цінні папери не є платіжними зобов'язаннями оригінатора;

- (10) «синтетична сек'юритизація» означає сек'юритизацію, у рамках якої передача ризику досягається за рахунок використання кредитних деривативів або гарантій, а експозиції, що їх сек'юритизують, залишаються експозиціями оригінатора;
- (11) «інвестор» означає фізичну чи юридичну особу, що тримає позицію сек'юритизації;
- (12) «інституційний інвестор» означає інвестора, що є одним із таких суб'єктів:
 - (a) страховою компанією, як означено в пункті (1) статті 13 Директиви 2009/138/ЄС;
 - (b) перестраховою компанією, як означено в пункті (4) статті 13 Директиви 2009/138/ЄС;
 - (c) установою професійного пенсійного забезпечення, що підпадає під дію Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/2341 (¹) згідно зі статтею 2 зазначеної Директиви, крім випадків, коли держави-члени вирішили повністю або частково не застосовувати зазначену Директиву до такої установи згідно зі статтею 5 зазначеної Директиви; або інвестиційним менеджером чи авторизованим суб'єктом, призначеним установою професійного пенсійного забезпечення відповідно до статті 32 Директиви (ЄС) 2016/2341;
 - (d) управителем альтернативного інвестиційного фонду (АІФ), як означено в пункті (b) статті 4(1) Директиви 2011/61/ЄС, що здійснює управління альтернативними інвестиційними фондами та/або їх реалізацію в Союзі;
 - (e) управлінською компанією компанії колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS), як означено в пункті (b) статті 2(1) Директиви 2009/65/ЄС;
 - (f) UCITS із внутрішнім управлінням, яка є інвестиційною компанією, авторизованою згідно з Директивою 2009/65/ЄС, і яка не призначила управлінську компанію, авторизовану згідно із зазначеною Директивою, для цілей управління;
 - (g) кредитною установою, як означено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, або інвестиційною фірмою, як означено в пункті (2) статті 4(1) зазначеного Регламенту;
- (13) «сервісний агент» означає суб'єкта, який здійснює поточне управління пулом придбаної дебіторської заборгованості або базисними кредитними експозиціями;
- (14) «механізм підтримки ліквідності» означає позицію сек'юритизації, що виникає з договірної угоди про надання фінансування для забезпечення своєчасності грошових потоків для інвесторів;
- (15) «відновлювана експозиція» означає експозицію, у рамках якої залишки заборгованості позичальників дозволяється змінювати, залежно від їхніх рішень взяти або виплатити позику, до погодженого ліміту;
- (16) «відновлювана сек'юритизація» означає сек'юритизацію, у рамках якої структура сек'юритизації відновлюється за рахунок додавання або вилучення експозицій до/з пулу експозицій, незалежно від відновлення чи невідновлення експозицій;
- (17) «положення про дострокове погашення» означає договірне положення в рамках сек'юритизації відновлюваних експозицій або відновлюваної сек'юритизації, згідно з яким у разі настання визначених подій позиції сек'юритизації інвесторів повинні бути виплачені до настання початково визначеного строку погашення таких позицій;
- (18) «транш перших втрат» означає найбільш субординований транш у рамках сек'юритизації, що є першим траншем, який понесе втрати за сек'юритизованими експозиціями і таким чином забезпечить захист траншу других втрат та, у відповідних випадках, траншів із вищим рейтингом;
- (19) «позиція сек'юритизації» означає експозицію в сек'юритизації;

- (20) «первинний кредитор» означає суб'єкта, який, самостійно або через пов'язаних суб'єктів, прямо або опосередковано, уклав початкову угоду, з якої виникли зобов'язання або потенційні зобов'язання боржника або потенційного боржника, що спричинили експозиції, що їх сек'юритизують;
- (21) «програма забезпечених активами комерційних паперів із повною підтримкою» означає програму забезпечених активами комерційних паперів, яку безпосередньо та повністю підтримує її спонсор шляхом надання суб'єкту (суб'єктам) спеціального призначення для цілей сек'юритизації одного або більше механізмів підтримки ліквідності, що покривають принаймні всі з таких елементів:
- (a) усі ризики ліквідності та кредитні ризики програми забезпечених активами комерційних паперів;
 - (b) будь-які істотні ризики розмивання експозицій, що їх сек'юритизують;
 - (c) будь-які інші витрати на рівні операції із забезпеченими активами комерційними паперами та програми забезпечених активами комерційних паперів, якщо необхідно гарантувати інвестору виплату в повному обсязі будь-якої суми за забезпеченими активами комерційними паперами;
- (22) «операція із забезпеченими активами комерційними паперами з повною підтримкою» означає операцію із забезпеченими активами комерційними паперами, яка на рівні операції або на рівні програми забезпечених активами комерційних паперів підтримується механізмом підтримки ліквідності, що покриває принаймні всі з таких елементів:
- (a) усі ризики ліквідності та кредитні ризики операції із забезпеченими активами комерційними паперами з повною підтримкою;
 - (b) будь-які істотні ризики розмивання експозицій, що їх сек'юритизують у рамках операції із забезпеченими активами комерційними паперами;
 - (c) будь-які інші витрати на рівні операції із забезпеченими активами комерційними паперами та програми забезпечених активами комерційних паперів, якщо необхідно гарантувати інвестору виплату в повному обсязі будь-якої суми за забезпеченими активами комерційними паперами;
- (23) «репозиторій із сек'юритизації» означає юридичну особу, яка в централізованому порядку збирає та веде записи щодо сек'юритизацій.

Для цілей статті 10 цього Регламенту покликання у статтях 61, 64, 65, 66, 73, 78, 79 та 80 Регламенту (ЄС) № 648/2012 на «торговий репозиторій» необхідно тлумачити як покликання на «репозиторій із сек'юритизації»;

▼ МІ

- (24) «непрацююча експозиція» означає експозицію, що відповідає будь-якій з умов, визначених у статті 47а(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (25) «сек'юритизація непрацюючих експозицій» означає сек'юритизацію, забезпечену пулом непрацюючих експозицій, номінальна вартість яких складає не менше ніж 90% загальної номінальної вартості пулу на момент створення та в будь-який подальший момент, коли активи додають або вилучають до/з базисного пулу у зв'язку з поповненням, реструктуризацією або через будь-яку іншу відповідну причину;
- (26) «договір кредитного захисту» означає договір, укладений між оригіратором та інвестором для передачі кредитного ризику, пов'язаного із сек'юритизованими експозиціями, від оригінатора до інвестора з використанням кредитних деривативів або гарантій, за яким оригінатор зобов'язується сплатити суму, відому як «премія за кредитний захист», інвестору, а інвестор

зобов'язується сплатити суму, відому як «виплата за кредитним захистом», оригінатору в разі настання однієї з визначених на договірній основі кредитних подій;

- (27) «премія за кредитний захист» означає суму, яку оригінатор зобов'язався сплатити інвестору за договором кредитного захисту за кредитний захист, обіцяний інвестором;
- (28) «виплата за кредитним захистом» означає суму, яку інвестор зобов'язався сплатити оригінатору за договором кредитного захисту в разі настання кредитної події, визначеної в договорі кредитного захисту;
- (29) «синтетичний надлишковий спред» означає суму, яка, згідно з документацією щодо синтетичної сек'юритизації, визначена на договірній основі оригінатором для поглинання втрат за сек'юритизованими експозиціями, що можуть статися до дати погашення за операцією;
- (30) «фактори сталості» означає фактори сталості, як означено в пункті (24) статті 2 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2088 (²);
- (31) «невідшкодовувана знижка із ціни купівлі» означає різницю між залишком заборгованості за експозиціями в базисному пулі та ціною, за якою оригінатор продає такі експозиції суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації, яку не відшкодовують ні оригінатору, ні первинному кредитору.

▼В

Стаття 3

Продаж сек'юритизацій непрофесійним клієнтам

1.

Продавець позиції сек'юритизації може продати таку позицію непрофесійному клієнту, як означено в пункті 11 статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, тільки якщо виконані всі зазначені нижче умови:

- (a) продавець позиції сек'юритизації здійснив перевірку придатності згідно зі статтею 25(2) Директиви 2014/65/ЄС;
- (b) продавець позиції сек'юритизації переконався на підставі результатів перевірки, зазначеної в пункті (a), що позиція сек'юритизації є придатною для такого непрофесійного клієнта;
- (c) продавець позиції сек'юритизації невідкладно повідомив результати перевірки придатності у звіті для непрофесійного клієнта.

2.

Якщо виконані умови, визначені в параграфі 1 і портфель фінансових інструментів такого непрофесійного клієнта не перевищує 500 000 євро, продавець повинен забезпечити, на підставі інформації, наданої непрофесійним клієнтом відповідно до параграфу 3, щоб непрофесійний клієнт інвестував сукупну суму, що не перевищує 10% портфеля фінансових інструментів такого клієнта, у позиції сек'юритизації та щоб початкова мінімальна сума, інвестована в одну або більше позицій сек'юритизації, становила 10 000 євро.

3.

Непрофесійний клієнт повинен надати продавцю точну інформацію про портфель фінансових інструментів непрофесійного клієнта, у тому числі про будь-які інвестиції в позиції сек'юритизації.

4.

Для цілей параграфів 2 і 3 портфель фінансових інструментів непрофесійного клієнта включає грошові депозити та фінансові інструменти, за винятком будь-яких фінансових інструментів, наданих у якості забезпечення.

Стаття 4

Вимоги до суб'єктів спеціального призначення для цілей сек'юритизації

Суб'єкти спеціального призначення для цілей сек'юритизації не повинні бути засновані у третій країні, до якої застосовується будь-яке із зазначених нижче положень:

▼ M1

- (a) третя країна входить до переліку як третя країна з високим ризиком, що характеризується стратегічними недоліками режиму протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму, згідно зі статтею 9 Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/849 (³);

▼ M1

- (aa) третя країна входить до переліку некооперативних юрисдикцій для цілей оподаткування ЄС у додатку I;

▼ B

- (b) третя країна не підписала угоду з державою-членом, щоб гарантувати, що така третя країна повністю відповідає стандартам, передбаченим у статті 26 Модельної конвенції Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) щодо податків на доходи і капітал або в Модельній угоді ОЕСР про обмін інформацією з податкових питань, і забезпечує ефективний обмін інформацією з податкових питань, включно з будь-якими багатосторонніми податковими угодами.

▼ M1

Щодо суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації, заснованого після 09 квітня 2021 року в юрисдикції, згаданій у додатку II у зв'язку з тим, що в ній діє несприятливий податковий режим, інвестор повинен повідомити про інвестиції в цінні папери, випущені таким суб'єктом спеціального призначення для цілей сек'юритизації, компетентним податковим органам держави-члена, у якій інвестор є резидентом для цілей оподаткування.

▼ B

ГЛАВА 2

ПОЛОЖЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ВСІХ СЕК'ЮРИТИЗАЦІЙ

Стаття 5

Вимоги щодо комплексної перевірки для інституційних інвесторів

1.

Перш ніж придбати позицію сек'юритизації, інституційний інвестор, інший ніж оригінатор, спонсор або первинний кредитор, повинен перевірити, що:

- (a) якщо оригінатор або первинний кредитор, заснований у Союзі, не є кредитною установою або інвестиційною фірмою, як означено в пунктах (1) та (2) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, оригінатор або первинний кредитор надає всі кредити, з яких виникають базисні експозиції, на основі обґрунтованих і чітко визначених критеріїв та чітко встановлених процесів схвалення, змінення, відновлення та фінансування таких кредитів і має дієві системи для застосування таких критеріїв і процесів згідно зі статтею 9(1) цього Регламенту;
- (b) якщо оригінатор або первинний кредитор заснований у третій країні, оригінатор або первинний кредитор надає всі кредити, з яких виникають базисні експозиції, на основі обґрунтованих і чітко визначених критеріїв та чітко встановлених процесів схвалення, змінення, відновлення та фінансування таких кредитів і має дієві системи для застосування таких критеріїв і процесів, щоб гарантувати, що надання кредитів ґрунтується на ретельному оцінюванні кредитоспроможності боржника;
- (c)

у разі заснування на території Союзу, оригінатор, спонсор або первинний кредитор на постійній основі утримує істотний чистий економічний інтерес згідно зі статтею 6, а інформацію про утримання ризику розкривають інституційному інвестору відповідно до статті 7;

- (d) у разі заснування у третій країні, оригінатор, спонсор або первинний кредитор на постійній основі утримує істотний чистий економічний інтерес, що в будь-якому разі не повинен бути меншим за 5%, як визначено згідно зі статтею 6, і розкриває інституційним інвесторам інформацію про утримання ризику;
- (e) оригінатор, спонсор або суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації, якщо застосовно, надали інформацію, що вимагається у статті 7, з дотриманням періодичності та умов, передбачених у зазначеній статті.

▼ M1

- (f) у випадку непрацюючих експозицій, при відборі та встановленні ціни експозицій застосовуються надійні стандарти.

▼ B

2.

Як відступ від параграфа 1, у контексті операцій із забезпеченими активами комерційними паперами з повною підтримкою вимога, визначена в пункті (a) параграфа 1 застосовується до спонсора. У таких випадках спонсор повинен перевірити, чи оригінатор або первинний кредитор, що не є кредитною установою або інвестиційною фірмою, надає всі кредити, з яких виникають базисні експозиції, на основі обґрунтованих і чітко визначених критеріїв та чітко встановлених процесів схвалення, змінення, відновлення та фінансування таких кредитів і має дієві системи для застосування таких критеріїв і процесів згідно зі статтею 9(1).

3.

Перш ніж придбати позицію сек'юритизації, інституційний інвестор, інший ніж оригінатор, спонсор або первинний кредитор, повинен провести комплексне оцінювання, що дає змогу оцінити пов'язані ризики. Таке оцінювання повинне стосуватися принаймні всіх зазначених нижче елементів:

- (a) характеристики ризиків окремої позиції сек'юритизації та базисних експозицій;
- (b) усі структурні особливості сек'юритизації, що можуть істотно вплинути на виконання зобов'язань за позицією сек'юритизації, включно з договірною пріоритетністю виплат і тригерними подіями, пов'язаними з пріоритетністю виплат, поліпшенням кредитної якості, підвищенням ліквідності, тригерами ринкової вартості та специфічними для операції означеннями дефолту;
- (c) що стосується сек'юритизації, щодо якої було надане повідомлення про просту, прозору та стандартизовану сек'юритизацію згідно зі статтею 27, відповідність такої сек'юритизації вимогам, передбаченим у статтях 19–22 або у статтях 23–26 і статті 27. Інституційні інвестори можуть достатньою мірою спиратися на повідомлення про просту, прозору та стандартизовану сек'юритизацію відповідно до статті 27(1) та на інформацію, розкрити оригінатором, спонсором та суб'єктом спеціального призначення для цілей сек'юритизації, не покладаючись виключно або механічно на таке повідомлення або інформацію.

Незважаючи на пункти (a) і (b) першого підпараграфа, у випадку програми забезпечених активами комерційних паперів з повною підтримкою інституційні інвестори в комерційний папір, випущений в рамках такої програми забезпечених активами комерційних паперів, повинні розглянути характеристики програми забезпечених активами комерційних паперів і повну підтримку ліквідності.

4.

Інституційний інвестор, інший ніж оригінатор, спонсор або первинний кредитор, що тримає позицію сек'юритизації, повинен принаймні:

- (a) встановити належні письмові процедури, пропорційні до профілю ризику позиції сек'юритизації

та, у відповідних випадках, до торгового та неторгового портфеля інституційного інвестора, для постійного моніторингу відповідності параграфам 1 і 3 та виконання зобов'язань за позицією сек'юритизації та базисними експозиціями.

Якщо це доцільно для сек'юритизації та базисних експозицій, такі письмові процедури повинні включати моніторинг типу експозиції, відсотка позик, прострочених на понад 30, 60 та 90 днів, відсотка дефолту, відсотка дострокового погашення, позик на етапі звернення стягнення, відсотка повернення, операцій РЕПО, змін умов позик, відстрочення виплат, типу забезпечення та зайнятості предмета забезпечення, частотного розподілу кредитних оцінок або інших показників кредитної якості базисних експозицій, галузевої та географічної диверсифікації, частотного розподілу коефіцієнтів співвідношення між сумою позики та вартістю з інтервалами, що сприяють проведенню належного аналізу чутливості. Якщо базисні експозиції самі по собі є позиціями сек'юритизації, як дозволено відповідно до статті 8, інституційні інвестори повинні здійснювати моніторинг експозицій, що лежать в основі таких позицій;

- (b) у випадку сек'юритизації, іншої ніж програма забезпечених активами комерційних паперів із повною підтримкою, регулярно проводити стрес-тести грошових потоків і вартості забезпечення, що підтримують базисні експозиції, або, за відсутності достатніх даних про грошові потоки та вартість забезпечення, стрес-тести припущень щодо втрат, беручи до уваги характер, масштаб і складність ризику позиції сек'юритизації;
- (c) у випадку програми забезпечених активами комерційних паперів із повною підтримкою, регулярно проводити стрес-тести платоспроможності та ліквідності спонсора;
- (d) забезпечувати внутрішнє звітування перед органом управління, щоб орган управління був обізнаний про істотні ризики, що виникають у зв'язку з позицією сек'юритизації, і щоб забезпечити належне управління такими ризиками;
- (e) бути здатним продемонструвати компетентним органам, на їх вимогу, своє комплексне та глибоке розуміння позиції сек'юритизації та її базисних експозицій, а також впровадження задокументованих політик і процедур для управління ризиками позиції сек'юритизації та фіксації результатів перевірок і комплексних перевірок згідно з параграфами 1 і 2, а також будь-якої іншої інформації; та
- (f) у випадку експозицій за програмою забезпечених активами комерційних паперів із повною підтримкою, бути здатним продемонструвати компетентним органам, на їх вимогу, своє комплексне та глибоке розуміння кредитоспроможності спонсора та умов наданого механізму підтримки ліквідності.

5.

Без обмеження параграфів 1–4 цієї статті, якщо інституційний інвестор надав іншому інституційному інвестору повноваження ухвалювати рішення щодо управління інвестиціями, які можуть призвести до сек'юритизації, інституційний інвестор може надати такій стороні, що здійснює управління, інструкції виконувати його зобов'язання відповідно до цієї статті стосовно будь-якого ризику сек'юритизації, що виникає з таких рішень. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадках, коли інституційний інвестор отримав інструкції, згідно із цим параграфом, виконувати зобов'язання іншого інституційного інвестора і не виконав їх, будь-які санкції відповідно до статей 32 і 33 могли бути застосовані до сторони, що здійснює управління, а не до інституційного інвестора, якого може стосуватися сек'юритизація.

Стаття 6

Утримання ризику

1.

Оригіна́тор, спонсор або первинний кредитор повинен постійно утримувати істотний чистий економічний інтерес у сек'юритизації в розмірі не менше 5%. Такий інтерес вимірюють на момент

створення та визначають за умовною вартістю позабалансових позицій. Якщо оригінатор, спонсор або первинний кредитор не домовилися між собою, хто утримуватиме істотний чистий економічний інтерес, істотний чистий економічний інтерес утримує оригінатор. Не допускається багаторазове застосування вимог щодо утримання в рамках будь-якої конкретної сек'юритизації. Істотний чистий економічний інтерес не повинен розподілятися між різними типами утримувачів і не повинен підлягати будь-якому пом'якшенню або хеджуванню кредитного ризику.

Для цілей цієї статті суб'єкт не вважається оригінатором, якщо такий суб'єкт був заснований або здійснює діяльність з виключною метою сек'юритизації експозицій.

▼ М1

При вимірюванні істотного чистого економічного інтересу утримувач повинен враховувати будь-які збори, що можуть бути використані на практиці для зниження дійсного істотного чистого економічного інтересу.

У випадку традиційних сек'юритизацій непрацюючих експозицій вимога цього параграфа також може бути виконана сервісним агентом за умови, що такий сервісний агент може довести, що він має експертні знання у сфері обслуговування експозицій, що за характером подібні до експозицій, що їх сек'юритизують, і що він має чітко задокументовані та належні політики, процедури та механізми управління ризиками, що стосуються обслуговування експозицій.

▼ В

2.

Оригінатору забороняється відбирати активи для передачі суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації з метою переведення втрат на активи, передані суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації, оцінка яких протягом строку дії операції або протягом не більше 4 років, якщо строк дії операції складає понад чотири роки, є вищою за рівень втрат за аналогічний період за порівнянними активами, що перебувають на балансі оригінатора. Якщо компетентний орган знайде докази порушення такої заборони, компетентний орган повинен провести розслідування щодо виконання зобов'язань за активами, переданими суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації, і за порівнянними активами, що перебувають на балансі оригінатора. Якщо показники виконання зобов'язань за переданими активами значно нижчі, ніж за порівнянними активами, що перебувають на балансі оригінатора, унаслідок умислу оригінатора, компетентний орган застосовує санкцію відповідно до статей 32 і 33.

3.

Тільки зазначені нижче дії кваліфікуються як утримання істотного чистого економічного інтересу в розмірі не менше 5% у розумінні параграфа 1:

- (a) утримання не менше 5% номінальної вартості кожного із траншів, проданих або переданих інвесторам;
- (b) у випадку відновлюваної сек'юритизації або сек'юритизації відновлюваних експозицій, утримання інтересу оригінатора в розмірі не менше 5% номінальної вартості кожної із сек'юритизованих експозицій;
- (c) утримання вибраних у випадковому порядку експозицій, еквівалентних не менше ніж 5% номінальної вартості сек'юритизованих експозицій, якщо такі несек'юритизовані експозиції в іншому випадку були б сек'юритизовані в рамках відповідної сек'юритизації, за умови, що кількість потенційно сек'юритизованих експозицій на момент створення становить не менше 100;
- (d) утримання траншу перших втрат та, якщо таке утримання не становить 5% від номінальної вартості сек'юритизованих експозицій, за необхідності, інших траншів, які мають такий самий або більш несприятливий профіль ризику, ніж транші, передані або продані інвесторам, і строк погашення яких не настає раніше, ніж строк погашення траншів, переданих бо проданих

інвесторам, таким чином, що утримання, у загальному, складає не менше 5% від номінальної вартості сек'юритизованих експозицій; або

- (е) утримання ризику перших втрат у розмірі не менше 5% за кожною сек'юритизованою експозицією в рамках сек'юритизації.

▼МІ

3а.

Як відступ від параграфу 3, у випадку сек'юритизації непрацюючих експозицій, якщо була погоджена невідшкодовувана знижка із ціни купівлі, утримуваний істотний чистий економічний інтерес для цілей цього параграфу не повинен бути меншим, ніж 5% від суми чистої вартості сек'юритизованих експозицій, кваліфікованих як непрацюючі експозиції, і, якщо застосовно, номінальної вартості будь-яких працюючих сек'юритизованих експозицій.

Чисту вартість непрацюючої експозиції розраховують шляхом вирахування невідшкодовуваної знижки із ціни купівлі, погодженої на рівні окремої сек'юритизованої експозиції на момент створення або, якщо застосовно, відповідної частки невідшкодовуваної знижки із ціни купівлі, погодженої на рівні пулу базисних експозицій на момент створення, з номінальної вартості експозиції або, якщо застосовно, з її непогашеної вартості на момент створення. Крім того, для цілей визначення чистої вартості сек'юритизованих непрацюючих експозицій невідшкодовувана знижка із ціни купівлі може включати різницю між номінальною вартістю траншів у рамках сек'юритизації непрацюючих експозицій, гарантованих оригінатором для подальшого продажу, і ціною, за якою такі транші вперше продають непов'язаним третім особам.

▼В

4.

У випадках, коли фінансова холдингова компанія змішаного типу, заснована в Союзі у розумінні Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС (⁴), материнська установа або фінансова холдингова компанія, заснована в Союзі, або одна із її дочірніх компаній у розумінні Регламенту (ЄС) № 575/2013 у якості оригінатора або спонсора здійснює сек'юритизацію експозицій однієї або більше кредитних установ, інвестиційних фірм або інших фінансових установ, які включені у сферу нагляду на консолідованій основі, вимоги, зазначені в параграфі 1, можуть бути дотримані на основі консолідованого стану пов'язаної материнської установи, фінансової холдингової компанії або фінансової холдингової компанії змішаного типу, заснованої в Союзі.

Перший підпараграф застосовується, тільки якщо кредитні установи, інвестиційні фірми або фінансові установи, які створили сек'юритизовані експозиції, відповідають вимогам, визначеним у статті 79 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС (⁵), і своєчасно надають інформацію, необхідну для дотримання вимог, передбачених у статті 5 цього Регламенту, оригінатору або спонсору, а також материнській кредитній установі, фінансовій холдинговій компанії або фінансовій холдинговій компанії змішаного типу, заснованій у Союзі.

5.

Параграф 1 не застосовується, якщо сек'юритизовані експозиції є експозиціями, які повністю, безумовно та безвідклично гарантовані зазначеними нижче суб'єктами або стосуються їх:

- (а) центральні уряди або центральні банки;
- (б) регіональні уряди, місцеві органи та суб'єкти публічного сектора у розумінні пункту (8) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013 держав-членів;
- (с) установи, яким присвоєна вага ризику в розмірі 50% або менше згідно з главою 2 розділу II частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (д) національні банки або установи розвитку в розумінні пункту (3) статті 2 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2015/1017 (⁶); або
- (е) багатосторонні банки розвитку, визначені у статті 117 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

6.

Параграф 1 не застосовується до операцій, які засновані на чіткому, прозорому та доступному індексі, де базисні референтні суб'єкти ідентичні суб'єктам, що складають індекс суб'єктів, за яким широко торгують, або які представлені іншими цінними паперами, що ними торгують, крім позицій сек'юритизації.

7.

Європейський банківський орган (ЕВА), у тісній співпраці з Європейським органом із цінних паперів і ринків (ESMA) і Європейським органом зі страхування і професійних пенсій (ЕІОРА), створеним на підставі Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1094/2010 (⁷), розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб детальніше визначити вимогу щодо утримання ризику, зокрема, стосовно:

- (a) способів утримання ризику відповідно до параграфу 3, у тому числі виконання вимоги з використанням синтетичної або умовної форми утримання;
- (b) вимірювання рівня утримання, зазначеного в параграфі 1;
- (c) заборони хеджування або продажу утримуваного інтересу;
- (d) умов утримання на консолідованій основі відповідно до параграфу 4;
- (e) умов звільнення операцій, які засновані на чіткому, прозорому та доступному індексі, зазначеному в параграфі 6;

▼ M1

- (f) способів утримання ризику відповідно до параграфів 3 та 3а у випадку сек'юритизацій непрацюючих експозицій;
- (g) впливу винагород, що їх сплачують утримувачу, на дійсний істотний чистий економічний інтерес у розумінні параграфу 1.

▼ M1

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 10 жовтня 2021 року.

▼ B

Комісію уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Стаття 7

Вимоги щодо прозорості для оригінаторів, спонсорів та суб'єктів спеціального призначення для цілей сек'юритизації

1.

Оригінатор, спонсор і суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації в рамках сек'юритизації повинні, згідно з параграфом 2 цієї статті, надавати принаймні таку інформацію власникам позиції сек'юритизації, компетентним органам, зазначеним у статті 29, і, за запитом, потенційним інвесторам:

- (a) інформацію про базисні експозиції щоквартально або, у випадку забезпечених активами комерційних паперів, інформацію про базисну дебіторську заборгованість чи кредитні вимоги щомісячно;
- (b) усю базисну документацію, необхідну для розуміння операції, у тому числі, між іншим, якщо застосовно, такі документи:
 - (i) документ про остаточну пропозицію або проспект разом з документами щодо закриття операції, за винятком правових висновків;
 - (ii) для традиційної сек'юритизації — договір продажу активів, договори цесії, новації або

передачі, а також будь-яку відповідну трастову декларацію;

- (iii) договори щодо деривативів і гарантій, а також будь-які відповідні документи стосовно механізмів забезпечення, якщо експозиції, що їх сек'юритизують, залишаються експозиціями оригінатора;
- (iv) договори про обслуговування, резервне обслуговування, адміністрування та управління готівковими коштами;
- (v) трастовий договір, договір забезпечення, агентський договір, договір банківського рахунку, гарантійний інвестиційний контракт, договір щодо включених умов, договір про рамкові умови мастер-трасту або генеральний договір про означення чи юридичну документацію, що має еквівалентне правове значення;
- (vi) будь-які відповідні договори між кредиторами, документацію щодо деривативів, договори субординованого кредиту, договори позики для стартапів та договори щодо механізмів підтримки ліквідності.

Відповідна базисна документація повинна містити детальний опис пріоритетності виплат у рамках сек'юритизації;

- (c) якщо проспект не був складений згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС (⁸), узагальнену інформацію про операцію або огляд основних характеристик сек'юритизації, у тому числі, якщо застосовно:
 - (i) інформацію про структуру правочину, включно зі структурними діаграмами з оглядом операції, грошових потоків і структури власності;
 - (ii) інформацію про характеристики експозицій, грошові потоки, каскад втрат, характеристики поліпшення кредитної якості та підтримки ліквідності;
 - (iii) інформацію про права голосу власників позиції сек'юритизації та їх відносини з іншими забезпеченими кредиторами;
 - (iv) перелік усіх тригерів і подій, зазначених у документах, наданих відповідно до пункту (b), що можуть мати істотний вплив на виконання зобов'язань за позицією сек'юритизації;
- (d) у випадку простих, прозорих і стандартизованих сек'юритизацій — повідомлення про просту, прозору та стандартизовану сек'юритизацію, зазначене у статті 27;
- (e) квартальні звіти інвесторів або, у випадку забезпечених активами комерційних паперів, місячні звіти інвесторів, що містять таку інформацію:
 - (i) усі істотно значимі дані про кредитну якість і виконання зобов'язань за базисними експозиціями;
 - (ii) інформацію про події, що призводять до змінення пріоритетності виплат або заміни будь-яких контрагентів, і, у випадку сек'юритизації, що не є операцією із забезпеченими активами комерційними паперами, дані про грошові потоки за базисними експозиціями та за пасивами в рамках сек'юритизації;
 - (iii) інформацію про утримуваний ризик, у тому числі інформацію про те, який зі способів, передбачених у статті 6(3), було застосовано, відповідно до статті 6;
- (f) будь-яку інсайдерську інформацію щодо сек'юритизації, що її зобов'язаний оприлюднювати оригінатор, спонсор або суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації згідно зі статтею 17 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 596/2014 (⁹) про інсайдерську торгівлю та маніпулювання ринком;
- (g) у випадках, коли пункт (f) не застосовується, інформацію про будь-яку важливу подію, як-от:
 - (i) істотне порушення зобов'язань, передбачених у документах, що були надані відповідно до пункту (b), включно з будь-яким засобом правового захисту, відмовою або згодою, які

були в подальшому надані у зв'язку з таким порушенням;

- (ii) зміна структурних характеристик, що може істотно вплинути на виконання зобов'язань за сек'юритизацією;
- (iii) зміна характеристик ризиків сек'юритизації або базисних експозицій, що може істотно вплинути на виконання зобов'язань за сек'юритизацією;
- (iv) у випадку простих, прозорих та стандартизованих сек'юритизацій, якщо сек'юритизація більше не відповідає вимогам щодо простоти, прозорості та стандартизації або якщо компетентні органи здійснили коригувальні або адміністративні заходи;
- (v) внесення будь-яких суттєвих змін до документів щодо операції;

Інформація, описана в пунктах (b), (c) та (d) першого підпараграфа, повинна бути надана до встановлення ціни.

Інформацію, описану в пунктах (a) та (e) першого підпараграфа, необхідно надавати одночасно щокварталу, не пізніше ніж упродовж одного місяця з дати сплати відсотків або, у випадку операцій із забезпеченими активами комерційними паперами, не пізніше ніж упродовж одного місяця після завершення періоду, охопленого звітом.

У випадку забезпечених активами комерційних паперів інформація, описана в пунктах (a), (c)(ii) та (e)(i) першого підпараграфа, повинна бути надана в агрегованій формі власникам позицій сек'юритизації та, за запитом, потенційним інвесторам. Дані на рівні позики повинні бути надані спонсору та, за запитом, компетентним органам.

Без обмеження Регламенту (ЄС) № 596/2014, інформація, описана в пунктах (f) та (g) першого підпараграфа, повинна бути надана без затримки.

При дотриманні цього параграфа оригінатор, спонсор та суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації в рамках сек'юритизації повинні дотримуватися положень національного права та права Союзу, що регулюють захист конфіденційності інформації та опрацювання персональних даних, щоб уникнути потенційних порушень таких положень права, а також будь-яких обов'язків щодо захисту конфіденційності інформації про клієнтів, первинних кредиторів і боржників, крім випадків, коли така інформація анонімізована або агрегована.

Зокрема, що стосується інформації, зазначеної в пункті (b) першого підпараграфа, оригінатор, спонсор і суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації можуть надати огляд відповідної документації.

Компетентні органи, зазначені у статті 29, можуть вимагати надання їм такої конфіденційної інформації для виконання їхніх обов'язків згідно із цим Регламентом.

2.

Оригінатор, спонсор і суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації в рамках сек'юритизації повинні призначити одного суб'єкта з їх числа для виконання вимог щодо надання інформації відповідно до пунктів (a), (b), (d), (e), (f) та (g) першого підпараграфа параграфа 1.

Суб'єкт, призначений згідно з першим підпараграфом, повинен надавати інформацію про операцію із сек'юритизації з використанням репозиторію із сек'юритизації.

Обов'язки, зазначені у другому та четвертому підпараграфі, не застосовуються до сек'юритизацій, у рамках яких не потрібно складати проспект згідно з Директивою 2003/71/ЄС.

Якщо не зареєстрований жоден репозиторій із сек'юритизації відповідно до статті 10, суб'єкт, призначений для виконання вимог, визначених у параграфі 1 цієї статті, повинен надати відповідну інформацію на вебсайті, що:

- (a) включає систему контролю якості даних, яка належним чином функціонує;
- (b) підпадає під дію належних стандартів управління, а також обслуговується та експлуатується належною організаційною структурою, що забезпечує безперервне та впорядковане

функціонування вебсайту;

- (с) використовує належні системи, засоби контролю та процедури для виявлення всіх відповідних джерел операційного ризику;
- (d) включає системи, що забезпечують захист і цілісність отриманої інформації, а також оперативну фіксацію інформації; та
- (е) уможливає зберігання інформації протягом принаймні п'яти років із дати погашення за сек'юритизацією.

Суб'єкт, відповідальний за повідомлення інформації, і репозиторій із сек'юритизації, за допомогою якого надається інформація, повинні бути вказані в документації щодо сек'юритизації.

3.

ESMA, у тісній співпраці ЕВА та ЕІОРА, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити інформацію, яку оригінатор, спонсор і суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації повинні надавати для дотримання своїх зобов'язань згідно з пунктами (а) та (е) першого підпараграфу параграфу 1, з урахуванням корисності інформації для власника позиції сек'юритизації і того, чи позиція сек'юритизації має короткостроковий характер та, у випадку операції із забезпеченими активами комерційними паперами, чи вона повністю підтримується спонсором;

ESMA повинен подати такі проекти регуляторних технічних стандартів до Комісії до 18 січня 2019 року.

Комісію уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

4.

Щоб забезпечити однакові умови застосування до інформації, що повинна бути визначена відповідно до параграфу 3, ESMA, у тісній співпраці з ЕВА та ЕІОРА, розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, у яких визначається формат такої інформації за допомогою стандартизованих шаблонів.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 18 січня 2019 року.

Комісію уповноважено ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені в цьому параграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 8

Заборона ресек'юритизації

1.

Базисні експозиції, що використовуються в рамках сек'юритизації, не повинні включати позиції сек'юритизації.

Як відступ, перший підпараграф не застосовується до:

- (а) будь-якої сек'юритизації, у рамках якої цінні папери були випущені до 01 січня 2019 року; та
- (b) будь-якої сек'юритизації, що використовується для законних цілей, як визначено в параграфі 3, у рамках якої цінні папери були випущені 01 січня 2019 року або пізніше; та

2.

Компетентний орган, призначений відповідно до статті 29(2), (3) або (4), якщо застосовно, може надати дозвіл суб'єкту під його наглядом на включення позицій сек'юритизації як базисних експозицій у сек'юритизацію, якщо такий компетентний орган вважає, що ресек'юритизація використовується для законних цілей, як визначено в параграфі 3 цієї статті.

Якщо такий суб'єкт під наглядом є кредитною установою або інвестиційною фірмою, як означено в пунктах (1) та (2) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, компетентний орган, зазначений у першому підпараграфі цього параграфу, повинен провести консультації з органом із врегулювання та з будь-яким іншим органом, що має відношення до такого суб'єкта, перш ніж надати дозвіл на включення позицій сек'юритизації як базисних експозицій у сек'юритизацію. Такі консультації повинні тривати не більше

60 днів із дати, коли компетентний орган повідомив орган з врегулювання та будь-який інший орган, що має відношення до такого суб'єкта, про необхідність проведення консультацій.

Якщо за результатами консультацій буде ухвалено рішення про надання дозволу на використання позицій сек'юритизації як базисних експозицій у рамках сек'юритизації, компетентний орган повинен повідомити про це ESMA.

3.

Для цілей цієї статті вказані нижче цілі вважаються законними цілями:

- (a) сприяння припиненню діяльності кредитної установи, інвестиційної фірми або фінансової установи;
- (b) забезпечення життєздатності кредитної установи, інвестиційної фірми або фінансової установи як діючої організації, щоб уникнути припинення її діяльності; або
- (c) якщо базисні експозиції є непрацюючими, збереження інтересів інвесторів.

4.

Програма забезпечених активами комерційних паперів не вважається ресек'юритизацією для цілей цієї статті за умови, що жодна з операцій із забезпеченими активами комерційними паперами в рамках такої програми не є ресек'юритизацією і що поліпшення кредитної якості не створює другий рівень траншу на рівні програми.

5.

Щоб відобразити ринкові зміни, пов'язані з іншими ресек'юритизаціями, здійсненими для законних цілей, а також з урахуванням загальних цілей фінансової стабільності та максимального збереження інтересів інвесторів, ESMA, у тісній співпраці з ЕВА, може розробити проекти регуляторних технічних стандартів для доповнення переліку законних цілей, визначених у параграфі 3.

ESMA повинен подати будь-які такі проекти регуляторних технічних стандартів до Комісії. Комісією уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 9

Критерії надання кредитів

1.

Оригінатори, спонсори та первинні кредитори повинні застосовувати до експозицій, що підлягають сек'юритизації, ті самі обґрунтовані та чітко визначені критерії надання кредитів, які вони застосовують до несек'юритизованих експозицій. З цією метою застосовуються ті самі чітко встановлені процеси схвалення та, у відповідних випадках, змінення, відновлення та рефінансування кредитів. Оригінатори, спонсори та первинні кредитори повинні мати дієві системи для застосування таких критеріїв і процесів, щоб забезпечити, що надання кредитів здійснюється на основі ретельного оцінювання кредитоспроможності боржника з належним урахуванням факторів, що мають значення для перевірки відповідності проспекту боржника його зобов'язанням за кредитним договором.

▼ М1

Як відступ від першого підпараграфа, до базисних експозицій, які були непрацюючими експозиціями на момент їх придбання оригінатором у відповідної третьої особи, при відборі та встановленні ціни експозицій повинні застосовуватися надійні стандарти.

▼ В

2.

У випадках, коли базисні експозиції в рамках сек'юритизації є житловими позиками, наданими після набуття чинності Директивою 2014/17/ЄС, пул таких позик не повинен містити жодної позики, що була реалізована та гарантована з огляду на припущення, що особі, яка подала заяву на отримання позики, або, якщо застосовно, посередникам було повідомлено, що кредитор не обов'язково перевірятиме інформацію, надану особою, яка подала заяву на отримання позики.

3.

Якщо оригінатор купує експозиції третьої особи за власний рахунок і потім сек'юритизує їх, такий оригінатор повинен перевірити, чи суб'єкт, який прямо або опосередковано брав участь у початковій угоді, з якої виникли зобов'язання або потенційні зобов'язання, що їх сек'юритизують, відповідає вимогам, зазначеним у параграфі 1.

4.

Параграф 3 не застосовується, якщо:

- (a) початкова угода, з якої виникли зобов'язання або потенційні зобов'язання боржника або потенційного боржника, була укладена до набуття чинності Директивою 2014/17/ЄС; та
- (b) оригінатор, який купує експозиції третьої особи за власний рахунок і потім сек'юритизує їх, дотримується зобов'язань, що їх повинні були дотримуватися установи-оригінатори згідно зі статтею 21(2) Делегованого регламенту (ЄС) № 625/2014 до 01 січня 2019 року.

ГЛАВА 3

УМОВИ ТА ПРОЦЕДУРИ РЕЄСТРАЦІЇ РЕПОЗИТОРІЮ ІЗ СЕК'ЮРИТИЗАЦІЇ

Стаття 10

Реєстрація репозиторію із сек'юритизації

1.

Репозиторій із сек'юритизації повинен бути зареєстрований в ESMA для цілей статті 5 згідно з умовами та процедурою, визначеними в цій статті.

2.

Щоб мати право бути зареєстрованим згідно із цією статтею, репозиторій із сек'юритизації повинен бути юридичною особою, заснованою в Союзі, застосовувати процедури перевірки повноти та узгодженості інформації, наданої йому згідно зі статтею 7(1) цього Регламенту, а також відповідати вимогам, передбаченим у статтях 78, 79 та 80(1)–(3), (5) і (6) Регламенту (ЄС) № 648/2012. Для цілей цієї статті покликання у статтях 78 і 80 Регламенту (ЄС) № 648/2012 на статтю 9 зазначеного Регламенту необхідно тлумачити як покликання на статтю 5 цього Регламенту.

3.

Реєстрація репозиторію із сек'юритизації діє на всій території Союзу.

4.

Зареєстрований репозиторій із сек'юритизації повинен завжди відповідати умовам реєстрації.

Репозиторій із сек'юритизації повинен без невинуватої затримки повідомляти ESMA про будь-які суттєві зміни умов реєстрації.

5.

Репозиторій із сек'юритизації повинен подати до ESMA будь-яку із зазначених нижче заяв:

- (a) заяву про реєстрацію;
- (b) заяву про продовження строку дії реєстрації для цілей статті 7 цього Регламенту у випадку торгового репозиторію, що вже зареєстрований згідно із главою 1 розділу VI Регламенту (ЄС) № 648/2012 або згідно із главою III Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2015/2365 (¹⁰).

6.

ESMA повинен оцінити повноту заяви протягом 20 робочих днів із моменту отримання заяви.

Якщо заява є неповною, ESMA встановлює кінцевий термін, до якого репозиторій із сек'юритизації повинен надати додаткову інформацію.

Після того, як заява буде оцінена як повна, ESMA повинен повідомити про це репозиторій із сек'юритизації.

7.

Щоб забезпечити послідовне застосування цієї статті, ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, у яких визначається детальна інформація про:

- (a) процедури, зазначені в параграфі 2 цієї статті, що їх повинні застосовувати репозиторії із сек'юритизації для перевірки повноти та узгодженості інформації, яку їм надають відповідно до статті 7(1).
- (b) заяву про реєстрацію, зазначену в пункті (a) параграфа 5;
- (c) спрощену заяву про продовження строку дії реєстрації, зазначену в пункті (b) параграфа 5;

ESMA повинен подати такі проекти регуляторних технічних стандартів до Комісії до 18 січня 2019 року.

Комісію уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

8.

Щоб забезпечити однакові умов застосування параграфів 1 і 2, ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, у яких визначається формат обох зазначених нижче заяв:

- (a) заяви про реєстрацію, зазначеної в пункті (a) параграфа 5;
- (b) заяви про продовження строку дії реєстрації, зазначеної в пункті (b) параграфа 5;

Що стосується пункту (b) першого підпараграфа, ESMA повинен розробити спрощений формат для уникнення дублювання процедур.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 18 січня 2019 року.

Комісію уповноважено ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені в цьому параграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 11

Повідомлення компетентним органам та консультації з ними до реєстрації або продовження строку дії реєстрації

1.

Якщо репозиторій із сек'юритизації подає заяву про реєстрацію або продовження строку дії його реєстрації в якості торгового репозиторію та є суб'єктом, авторизованим або зареєстрованим компетентним органом у державі-члені його заснування, ESMA повинен, без невиправданої затримки, повідомити такий компетентний орган і провести з ним консультації до реєстрації або продовження строку дії реєстрації репозиторію із сек'юритизації.

2.

ESMA та відповідний компетентний орган повинні обмінюватися всією інформацією, необхідною для реєстрації або продовження строку дії реєстрації репозиторію із сек'юритизації, а також для нагляду за дотриманням відповідним суб'єктом умов його реєстрації або авторизації в державі-члені заснування.

Стаття 12

Розгляд заяви

1.

ESMA повинен, упродовж 40 робочих днів після повідомлення, зазначеного у статті 10(6), розглянути заяву про реєстрацію або продовження строку дії реєстрації з огляду на відповідність репозиторію із сек'юритизації цій главі та повинен ухвалити повністю обґрунтоване рішення про надання або відмову в наданні реєстрації або продовження строку дії реєстрації.

2.

Рішення, видане ESMA відповідно до параграфа 1, набуває чинності на п'ятий робочий день з дати його ухвалення.

Стаття 13

Повідомлення рішень ESMA щодо реєстрації або продовження строку дії реєстрації

1.

Якщо ESMA ухвалює рішення, як зазначено у статті 12, або скасовує реєстрацію, як зазначено у статті 15(1), він повинен повідомити про це репозиторій із сек'юритизації упродовж п'яти робочих днів із повністю обґрунтованим поясненням свого рішення.

ESMA повинен, без невинуватої затримки, повідомити своє рішення компетентному органу, як зазначено у статті 11(1).

2.

ESMA повинен повідомити Комісію, без невинуватої затримки, про будь-яке рішення, ухвалене згідно з параграфом 1.

3.

ESMA повинен опублікувати на своєму вебсайті перелік репозиторіїв із сек'юритизації, зареєстрованих відповідно до цього Регламенту. Такий перелік оновлюють упродовж п'яти робочих днів після ухвалення рішення згідно з параграфом 1.

Стаття 14

Повноваження ESMA

1.

Повноваження, надані ESMA згідно зі статтями 61–68, 73 та 74 Регламенту (ЄС) № 648/2012, а також згідно з додатками I та II до зазначеного Регламенту, також повинні здійснюватися стосовно цього Регламенту. Покликання на статтю 81(1)–(2) Регламенту (ЄС) № 648/2012 в додатку I до зазначеного Регламенту необхідно тлумачити як покликання на статтю 17(1) цього Регламенту.

2.

Повноваження, надані ESMA або будь-якій іншій посадовій особі чи іншій особі, уповноваженій ESMA згідно зі статтями 61–63 Регламенту (ЄС) № 648/2012, не повинні використовуватися, щоб вимагати розкриття інформації або документів, на які поширюється дія юридичного привілею.

Стаття 15

Скасування реєстрації

1.

Без обмеження статті 73 Регламенту (ЄС) № 648/2012, ESMA повинен скасувати реєстрацію репозиторію із сек'юритизації, якщо репозиторій із сек'юритизації:

- (a) чітко відмовляється від реєстрації або не надавав жодних послуг упродовж попередніх шести місяців;
- (b) отримав реєстрацію шляхом надання неправдивих заяв або використання інших неналежних засобів; або
- (c) більше не відповідає умовам, на яких він був зареєстрований.

2.

ESMA повинен, без невинуватої затримки, повідомити про своє рішення про скасування реєстрації репозиторію із сек'юритизації відповідний компетентний орган, зазначений у статті 11(1).

3.

Компетентний орган держави-члена, у якій репозиторій із сек'юритизації надає свої послуги та здійснює свою діяльність, що вважає, що виконана одна з умов, зазначених у параграфі 1, може звернутися до ESMA із запитом про проведення перевірки виконання умов для скасування реєстрації відповідного репозиторію із сек'юритизації. Якщо ESMA ухвалює рішення не скасовувати реєстрацію відповідного репозиторію із сек'юритизації, він повинен детально обґрунтувати своє рішення.

4.

Компетентний орган, зазначений у параграфі 3 цієї статті, повинен бути органом, призначеним відповідно до статті 29 цього Регламенту.

Стаття 16

Збори за нагляд

1.

ESMA стягує із репозиторіїв із сек'юритизації збори згідно із цим Регламентом і згідно з делегованими актами, ухваленими відповідно до параграфа 2 цієї статті.

Розмір таких зборів повинен бути пропорційним обороту відповідного репозиторію із сек'юритизації та повинен повністю покривати необхідні видатки ESMA, пов'язані з реєстрацією репозиторіїв із сек'юритизації та наглядом за ними, а також відшкодування будь-яких витрат, понесених компетентними органами в результаті будь-якого делегування завдань відповідно до статті 14(1) цього Регламенту. Тією мірою, якою стаття 14(1) посилається на статтю 74 Регламенту (ЄС) № 648/2012, покликання на статтю 72(3) зазначеного Регламенту необхідно тлумачити як покликання на параграф 2 цієї статті.

У випадках, коли торговий репозиторій уже був зареєстрований згідно з главою 1 розділу VI Регламенту (ЄС) № 648/2012 або згідно з главою III Регламенту (ЄС) № 2015/2365, збори, зазначені в першому підпараграфі цього параграфа, повинні бути скориговані, тільки для того, щоб відобразити додаткові необхідні видатки та витрати, пов'язані з реєстрацією репозиторіїв із сек'юритизації та наглядом за ними відповідно до цього Регламенту.

2.

Комісія уповноважена ухвалити делегований акт згідно зі статтею 47 для доповнення цього Регламенту шляхом уточнення типу зборів, дій, за які вони стягуються, а також розміру зборів і способу їх сплати.

Стаття 17

Доступність даних, які зберігаються в репозиторії із сек'юритизації

1.

Без обмеження статті 7(2), репозиторій із сек'юритизації повинен збирати та зберігати дані про сек'юритизацію. Він повинен безкоштовно надавати прямий і негайний доступ усім зазначеним нижче суб'єктам, щоб дати їм змогу виконувати їхні відповідні обов'язки, повноваження та зобов'язання:

- (a) ESMA;
- (b) ЕВА;
- (c) ЕІОРА;
- (d) Європейській раді із системних ризиків (ESRB);
- (e) відповідним членам Європейської системи центральних банків (ЄСЦБ), у тому числі Європейському Центральному Банку (ЄЦБ), для виконання їхніх завдань у рамках єдиного механізму нагляду згідно з Регламентом (ЄС) № 1024/2013;
- (f) відповідним органам, чий відповідні обов'язки та повноваження з нагляду поширюються на операції, ринки, учасників і активи, які підпадають під дію цього Регламенту;
- (g) органам із врегулювання, призначеним відповідно до статті 3 Директиви Європейського

Парламенту і Ради 2014/59/ЄС (¹¹).

- (h) Єдиній раді врегулювання, створеній на підставі Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 806/2014 (¹²);
- (i) органам, зазначеним у статті 29;
- (j) інвесторам і потенційним інвесторам.

2.

ESMA, у тісній співпраці з ЕВА та ЕІОРА і з урахуванням потреб суб'єктів, зазначених у параграфі 1, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, у яких визначаються:

- (a) дані про сек'юритизацію, зазначені в параграфі 1, які оригінатор, спонсор або суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації повинні надавати для дотримання їхніх зобов'язань згідно зі статтею 7(1);
- (b) операційні стандарти, необхідні для забезпечення своєчасності, структурованості та комплексності:
 - (i) збору даних репозиторіями із сек'юритизації; та
 - (ii) агрегації та порівняння даних між репозиторіями із сек'юритизації;
- (c) інформація, до якої повинні мати доступ суб'єкти, зазначені в параграфі 1, з урахуванням їхніх повноважень і специфічних потреб;
- (d) умови, на яких суб'єкти, зазначені в параграфі 1, повинні мати прямий і негайний доступ до даних, що їх зберігають у репозиторіях із сек'юритизації.

ESMA повинен подати такі проекти регуляторних технічних стандартів до Комісії до 18 січня 2019 року.

Комісію уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

3.

Щоб забезпечити однакові умови застосування параграфу 2, ESMA, у тісній співпраці з ЕВА та ЕІОРА, розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів, у яких визначаються стандартизовані шаблони, відповідно до яких оригінатор, спонсор або суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації повинні надавати інформацію репозиторію із сек'юритизації, з урахуванням рішень, розроблених наявними суб'єктами, що збирають дані про сек'юритизацію.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти імплементаційних технічних стандартів до 18 січня 2019 року.

Комісію уповноважено ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені в цьому параграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

ГЛАВА 4

ПРОСТА, ПРОЗОРА ТА СТАНДАРТИЗОВАНА СЕК'ЮРИТИЗАЦІЯ

Стаття 18

Використання позначення «проста, прозора та стандартизована сек'юритизація»

Оригінатори, спонсори та суб'єкти спеціального призначення для цілей сек'юритизації можуть використовувати позначення «проста, прозора та стандартизована сек'юритизація» або інше позначення, що прямо або опосередковано використовує зазначені терміни, для їхньої сек'юритизації, тільки якщо:

▼ M1

(a)

сек'юритизація відповідає всім вимогам, визначеним у секції 1, 2 або 2а цієї глави і ESMA був повідомлений відповідно до статті 27(1); та

▼В

(b) сек'юритизація внесена до переліку, зазначеного у статті 27(5).

Оригіатор, спонсор і суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації, які беруть участь у сек'юритизації, що вважається простою, прозорою та стандартизованою сек'юритизацією, повинні бути засновані на території Союзу.

СЕКЦІЯ 1

▼М1

Вимоги до простої, прозорої та стандартизованої традиційної сек'юритизації, не пов'язаної із забезпеченими активами комерційними паперами

▼В

Стаття 19

▼М1

Проста, прозора та стандартизована традиційна сек'юритизація, не пов'язана із забезпеченими активами комерційними паперами

1.

Традиційні сек'юритизації, за винятком програм забезпечених активами комерційних паперів і операцій із забезпеченими активами комерційними паперами, які відповідають вимогам, визначеним у статтях 20, 21 і 22, вважаються простими, прозорими та стандартизованими сек'юритизаціями.

▼В

2.

Не пізніше 18 жовтня 2018 року ЕВА, у тісній співпраці з ESMA та ЕІОРА, повинен ухвалити, згідно зі статтею 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010, настанови та рекомендації щодо гармонізованого тлумачення та застосування вимог, визначених у статтях 20, 21 та 22.

Стаття 20

Вимоги щодо простоти

1.

Право власності на базисні експозиції повинне бути набуто суб'єктом спеціального призначення для цілей сек'юритизації шляхом дійсного продажу (true sale) або передачі з такими самими юридичними наслідками у спосіб, що допускає забезпечення виконання у відношенні продавця або будь-якої іншої третьої особи. Перехід права власності до суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації не повинен підпадати під дію суворих положень щодо повернення у випадку неплатоспроможності продавця.

2.

Для цілей параграфу 1 будь-які із зазначених нижче положень вважаються суворими положеннями щодо повернення:

- (a) положення, які дозволяють ліквідатору продавця визнавати недійсним продаж базисних експозицій виключно на підставі того, що він був здійснений упродовж певного періоду до оголошення продавця неплатоспроможним;
- (b) положення, згідно з якими суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації може запобігти визнанню продажу недійсним, зазначеному в пункті (а), тільки якщо він може довести,

що йому не було відомо про неплатоспроможність продавця на момент продажу.

3.

Для цілей параграфу 1 положення щодо повернення в національних законах про неплатоспроможність, що дозволяють ліквідатору або суду визнавати недійсним продаж базисних експозицій у випадку шахрайських передач, несправедливого ущемлення інтересів кредиторів або передач, що передбачають неправомірне надання переваг певним кредиторам перед іншими кредиторами, не є суворими положеннями щодо повернення.

4.

У випадках, коли продавець не є первинним кредитором, дійсний продаж, відступлення або передача базисних експозицій із такими самими юридичними наслідками такому продавцю, незалежно від того, чи такий дійсний продаж, відступлення або передача із такими самими юридичними наслідками здійснюються прямо або за допомогою одного або більше проміжних кроків, повинні відповідати вимогам, визначеним у параграфах 1–3.

5.

Якщо передача базисних експозицій здійснюється шляхом відступлення та вступає в силу пізніше, ніж при закритті операції, тригерними подіями для реалізації такого вступу в силу повинні бути принаймні такі події:

- (a) серйозне погіршення кредитної якості продавця;
- (b) неплатоспроможність продавця; та
- (c) неусунені порушення договірних зобов'язань продавцем, включно з дефолтом продавця.

6.

Продавець повинен надати заяви та гарантії, що, наскільки йому відомо, базисні експозиції, включені в сек'юритизацію, не обтяжені та не перебувають в іншому стані, що, як передбачається, може негативно вплинути на можливість забезпечення виконання дійсного продажу, відступлення або передачі з такими самими юридичними наслідками.

7.

Базисні експозиції, передані або відступлені продавцем суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації, повинні відповідати попередньо визначеним, чітким і задокументованим критеріям прийнятності, які не дозволяють активне управління портфелем таких експозицій на дискреційній основі. Для цілей цього параграфу заміна експозицій, які порушують заяви та гарантії, не вважається активним управлінням портфелем. Експозиції, передані суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації після закриття операції, повинні відповідати критеріям прийнятності, які застосовувалися до початкових базисних експозицій.

8.

Сек'юритизація повинна бути забезпечена пулом базисних експозицій, що є однорідними за типом активів, з урахуванням конкретних характеристик, пов'язаних із грошовими потоками за типом активів, у тому числі їхніх договірних характеристик і характеристик кредитного ризику та дострокової оплати. Пул базисних експозицій повинен включати тільки один тип активів. Базисні експозиції повинні містити зобов'язання, які мають обов'язкову силу на договірній основі та підлягають виконанню зі зверненням стягнення на все майно боржників та, якщо застосовно, гарантів.

Базисні експозиції повинні мати визначені потоки періодичних платежів, виплати за якими можуть відрізнитися за сумами і які пов'язані з орендними платежами, виплатами основної суми боргу та процентними виплатами або з будь-яким іншим правом отримувати доходи від активів, які забезпечують такі платежі. Базисні експозиції можуть також генерувати надходження від продажу будь-яких фінансованих або лізингових активів.

Базисні експозиції не повинні включати обігові цінні папери, як означено в пункті (44) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, інші ніж корпоративні облігації, які не входять в лістинг торговельного майданчика.

9.

Базисні експозиції не повинні включати позиції сек'юритизації.

10.

Базисні експозиції повинні бути створені в ході звичайної діяльності оригінатора або первинного кредитора згідно зі стандартами андеррайтингу, що є не менш жорсткими, ніж стандарти, які застосовував оригінатор або первинний кредитор на момент створення подібних несек'юритизованих експозицій. Стандарти андеррайтингу, згідно з якими створені базисні експозиції, і будь-які суттєві зміни попередніх стандартів андеррайтингу підлягають повному розкриттю потенційним інвесторам без невинуватої затримки.

У випадку сек'юритизацій, у рамках яких базисні експозиції є житловими позиками, пул позик не повинен містити жодної позики, що була реалізована та гарантована з огляду на припущення, що особі, яка подала заяву на отримання позики, або, якщо застосовно, посередникам було повідомлено, що кредитор необов'язково перевірятиме надану інформацію.

Оцінювання кредитоспроможності позичальника повинне відповідати вимогам, визначеним у статті 8 Директиви 2008/48/ЄС або в параграфах 1–4, пункті (а) параграфа 5, а також у параграфі 6 статті 18 Директиви 2014/17/ЄС, або, якщо застосовно, еквівалентним вимогам у третіх країнах.

Оригінатор або первинний кредитор повинен мати експертні знання у сфері створення експозицій, подібних за характером до експозицій, що їх сек'юритизують.

11.

Базисні експозиції повинні бути без невинуватої затримки передані суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації після відбору та не повинні включати, на момент відбору, експозиції у стані дефолту у розумінні статті 178(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013 або експозиції боржника чи гаранта, який перебуває у стані погіршення кредитоспроможності, і який, наскільки відомо оригінатору або первинному кредитору:

- (a) був оголошений неплатоспроможним або щодо якого суд надав його кредиторам остаточне і таке, що не підлягає оскарженню, право примусового стягнення або присудив відшкодування матеріальної шкоди внаслідок прострочення платежу упродовж трьох років до дати створення або який пройшов процес реструктуризації боргу по відношенню до його непрацюючих експозицій упродовж трьох років до дати передачі або відступлення базисних експозицій суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації, крім випадків, коли:
 - (i) за реструктурованою базисною експозицією не виникла нова заборгованість починаючи з дати реструктуризації, що повинна була настати принаймні за один рік до дати передачі або відступлення базисних експозицій суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації; та
 - (ii) в інформації, наданій оригінатором, спонсором та суб'єктом спеціального призначення для цілей сек'юритизації згідно з пунктами (a) та (e)(i) першого підпараграфу статті 7(1), чітко зазначені частка реструктурованих базисних експозицій, час і дані реструктуризації, а також виконання зобов'язань за ними починаючи з дати реструктуризації;
- (b) на момент створення, якщо застосовно, входив до публічного кредитного реєстру осіб із несприятливою кредитною історією або, за відсутності такого публічного кредитного реєстру, до іншого кредитного реєстру, доступного оригінатору або первинному кредитору; або
- (c) має кредитну оцінку або кредитний рейтинг, які вказують, що ризик несплати узгоджених на договірній основі платежів значно вищий, ніж за порівнянними експозиціями, які тримає оригінатор і які не підлягають сек'юритизації.

12.

Боржники повинні, на момент передачі експозицій, здійснити принаймні одну виплату, крім випадків відновлюваних сек'юритизацій, забезпечених експозиціями з одноразовою виплатою або зі строком погашення менше одного року, включно з, між іншим, щомісячними виплатами за відновлюваними кредитами.

13.

Оплата власниками позицій сек'юритизації не повинна бути структуризована таким чином, щоб вона переважно залежала від продажу активів, що забезпечують базисні експозиції. Це не повинне перешкоджати подальшому продовженню строку дії шляхом відновлення або рефінансуванню таких активів.

Оплата власниками позицій сек'юритизації, базисні експозиції яких забезпечені активами, вартість яких гарантована або повністю знижена зобов'язанням зі зворотної купівлі продавцем активів, що забезпечують базисні експозиції, або іншою третьою особою, не вважається такою, що залежить від продажу активів, які забезпечують такі базисні експозиції.

14.

ЕВА, у тісній співпраці з ESMA та EIOPA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, у яких уточнюється, які базисні експозиції, зазначені у параграфі 8, вважаються однорідними.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 18 липня 2018 року.

Комісію уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Стаття 21

Вимоги щодо стандартизації

1.

Оригінатор, спонсор або первинний кредитор повинен відповідати вимозі щодо утримання ризику згідно зі статтею 6.

2.

Ризики процентної ставки та валютні ризики, що виникають при сек'юритизації, повинні бути належним чином пом'якшені, і будь-які заходи, вжиті із зазначеною метою, підлягають розкриттю. Окрім як з метою хеджування ризику процентної ставки або валютного ризику, суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації не повинен укладати деривативні контракти та повинен забезпечити, щоб пул базисних експозицій не містив деривативів. Такі деривативи повинні бути гарантовані та документально підтверджені згідно із загальноприйнятими стандартами у сфері міжнародних фінансів.

3.

Будь-які процентні виплати за референтною ставкою за активами та пасивами сек'юритизації повинні ґрунтуватися на загальноприйнятих ринкових процентних ставках або на загальноприйнятих галузевих ставках, що відображають вартість фінансування та не повинні ґрунтуватися на складних формулах або деривативах.

4.

У разі отримання повідомлення про стягнення або вимоги дострокового погашення:

- (a) у суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації не дозволяється залишати більше готівкових коштів, ніж необхідно для забезпечення операційної діяльності суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації або належних виплат інвесторам згідно з договірними умовами сек'юритизації, крім виняткових обставин, коли необхідно залишити суму, щоб з максимальним урахуванням інтересів інвесторів використовувати її для покриття витрат з метою запобігання погіршенню кредитної якості базисних експозицій;
- (b) надходження за основною сумою боргу за базисними експозиціями повинні бути передані інвесторам шляхом почергового погашення позицій сек'юритизації, як визначено порядком старшинства конкретної позиції сек'юритизації;
- (c) погашення позицій сек'юритизації не допускається здійснювати в порядку, відмінному від того, що визначається їх старшинством; та
- (d) жодні положення не повинні вимагати автоматичної ліквідації базисних експозицій за ринковою

вартістю.

5.

Операції з непочерговою пріоритетністю виплат повинні включати тригерні події, пов'язані з виконанням зобов'язань за базисними експозиціями, у результаті чого встановлюється пріоритетність виплат, що призводить до повернення до почергових виплат у порядку старшинства. Такі тригерні події, пов'язані з виконанням зобов'язань, повинні включати принаймні погіршення кредитної якості базисних експозицій нижче попередньо визначеного порогового значення.

6.

Документація щодо операції повинна містити відповідні положення про дострокове погашення або тригерні події для завершення періоду відновлення у випадку відновлюваної сек'юритизації, що включають принаймні такі події:

- (a) погіршення кредитної якості базисних експозицій до або нижче попередньо визначеного порогового значення;
- (b) настання події, пов'язаної з неплатоспроможністю, що стосується оригінатора або сервісного агента;
- (c) зниження вартості базисних експозицій, які тримає суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації, нижче попередньо визначеного порогового значення (тригерна подія для дострокової амортизації)
- (d) нестворення достатньої кількості нових базисних експозицій, що відповідають попередньо визначеному рівню кредитної якості (тригерна подія для завершення періоду відновлення).

7.

У документації щодо операції повинні бути чітко визначені:

- (a) договірні зобов'язання, обов'язки та відповідальність сервісного агента і довірчого власника, за наявності, а також інших надавачів додаткових послуг;
- (b) процедури та відповідальність, які необхідні, щоб забезпечити, що дефолт або неплатоспроможність сервісного агента не призведе до припинення обслуговування, як-от договірне положення, що уможливає заміну сервісного агента в таких випадках; та
- (c) положення, які забезпечують заміну контрагентів за деривативами, провайдерів ліквідності та банку обслуговування рахунку в разі їх дефолту, неплатоспроможності та інших визначених подій, якщо застосовно.

8.

Сервісний агент повинен мати експертні знання у сфері обслуговування експозицій, що за характером подібні до експозицій, що їх сек'юритизують, а також чітко задокументовані та належні політики, процедури та механізми управління ризиками, що стосуються обслуговування експозицій.

9.

У документації щодо операції повинні бути чітко та послідовно визначені означення, засоби правового захисту та дії, пов'язані із простроченням і дефолтом боржників, реструктуризацією боргу, списанням боргу, пом'якшенням умов, платіжними канікулами, втратами, списаннями, стягненнями та іншими засобами забезпечення виконання зобов'язань за активами. У документації щодо операції повинні бути чітко визначені пріоритетність виплат, події, які ініціюють зміни такої пріоритетності виплат, а також обов'язок повідомляти про такі події. Про будь-які зміни пріоритетності виплат, які матимуть значний негативний вплив на виплати за позицією сек'юритизації, необхідно без невиправданої затримки повідомляти інвесторам.

10.

Документація щодо операції повинна містити чіткі положення, які сприяють своєчасному вирішенню конфліктів між різними класами інвесторів, права голосу повинні бути чітко визначені та розподілені між власниками облігацій, а також повинна бути чітко визначена відповідальність довірчого власника та інших суб'єктів, що мають фідучіарні обов'язки перед інвесторами.

Вимоги щодо прозорості

1.

Оригіратор і спонсор повинні надати дані про статичні та динамічні показники дефолтів і втрат минулих періодів, як-от дані щодо прострочення та дефолтів, які стосуються експозицій, аналогічних за своєю суттю експозиціям, що їх сек'юритизують, а також джерела таких даних і підстави для визначення аналогічних експозицій потенційним інвесторам до встановлення ціни. Такі дані повинні охоплювати щонайменше п'ятирічний період.

2.

Вибірка базисних експозицій до емісії цінних паперів у результаті сек'юритизації підлягає зовнішній перевірці належною та незалежною стороною, включно з перевіркою достовірності даних, розкритих стосовно базисних експозицій.

3.

Оригіратор або спонсор повинен, до встановлення ціни в рамках сек'юритизації, надати потенційним інвесторам модель грошових потоків за зобов'язаннями, яка точно відображає договірні зв'язки між базисними експозиціями та виплатами між оригіратором, спонсором, інвесторами, іншими третіми особами та суб'єктом спеціального призначення для цілей сек'юритизації, а також повинен, після встановлення ціни, надати таку модель інвесторам на постійній основі та потенційним інвесторам за їх запитом.

4.

У випадку сек'юритизації, базисні експозиції в рамках якої є житловими позиками, позиками на придбання автомобілів або лізингом автомобілів, оригіратор і спонсор повинні опублікувати доступну інформацію, пов'язану з екологічними характеристиками активів, що їх фінансують за рахунок таких житлових позик, позик на придбання автомобілів або лізингу автомобілів, разом з інформацією, що її розкривають відповідно до пункту (а) першого підпараграфа статті 7(1).

▼ М1

Як відступ від першого підпараграфа, оригіратори можуть, починаючи з 01 червня 2021 року, ухвалити рішення про публікацію доступної інформації, пов'язаної з основним негативним впливом активів, що їх фінансують за рахунок базисних експозицій, на фактори сталості.

▼ В

5.

Оригіратор і спонсор несуть відповідальність за дотримання статті 7. Інформацію, що вимагається в пункті (а) першого підпараграфа статті 7(1), необхідно надати потенційним інвесторам за їх запитом до встановлення ціни. Інформацію, що вимагається в пунктах (b)–(d) першого підпараграфа статті 7(1), необхідно надати до встановлення ціни принаймні у формі проекту або в початковому варіанті. Остаточна документація повинна бути надана інвесторам не пізніше ніж упродовж 15 днів після закриття операції.

▼ М1

6.

До 10 липня 2021 року європейські наглядові органи повинні розробити в рамках Спільного комітету європейських наглядових органів проекти регуляторних технічних стандартів згідно зі статтями 10–14 регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 1094/2010 та (ЄС) № 1095/2010 щодо змісту, методологій і представлення інформації, зазначеної у другому підпараграфі параграфа 4 цієї статті, стосовно показників сталості по відношенню до негативного впливу на клімат та іншого негативного екологічного, соціального і пов'язаного з управлінням впливу.

У відповідних випадках проекти регуляторних технічних стандартів, зазначені у першому підпараграфі, повинні відображати або ґрунтуватися на регуляторних технічних стандартах, розроблених згідно з мандатом, наданим європейським наглядовим органам у Регламенті (ЄС) № 2019/2088, зокрема в його статті 2а та статті 4(6) і (7).

Комісію уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 1094/2010 та (ЄС) № 1095/2010.

СЕКЦІЯ 2

Вимоги до простої, прозорої та стандартизованої сек'юритизації з використанням забезпечених активами комерційних паперів

Стаття 23

Проста, прозора та стандартизована сек'юритизація з використанням забезпечених активами комерційних паперів

1.

Операція із забезпеченими активами комерційними паперами вважається простою, прозорою та стандартизованою, якщо вона відповідає вимогам на рівні операції, передбаченим у статті 24.

2.

Програма забезпечених активами комерційних паперів вважається простою, прозорою та стандартизованою, якщо вона відповідає вимогам, передбаченим у статті 26, і якщо спонсор програми забезпечених активами комерційних паперів відповідає вимогам, передбаченим у статті 25.

Для цілей цієї секції «продавець» означає «оригінатора» або «первинного кредитора».

3.

Не пізніше 18 жовтня 2018 року ЕВА, у тісній співпраці з ESMA та EIOPA, повинен ухвалити, згідно зі статтею 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010, настанови та рекомендації щодо гармонізованого тлумачення та застосування вимог, визначених у статтях 24 та 26 цього Регламенту.

Стаття 24

Вимоги на рівні операції

1.

Право власності на базисні експозиції повинне бути набуто суб'єктом спеціального призначення для цілей сек'юритизації шляхом дійсного продажу (true sale) або передачі з такими самими юридичними наслідками у спосіб, що допускає забезпечення виконання у відношенні продавця або будь-якої іншої третьої особи. Перехід права власності до суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації не повинен підпадати під дію суворих положень щодо повернення у випадку неплатоспроможності продавця.

2.

Для цілей параграфу 1 будь-які із зазначених нижче положень вважаються суворими положеннями щодо повернення:

- (a) положення, які дозволяють ліквідатору продавця визнавати недійсним продаж базисних експозицій виключно на підставі того, що він був здійснений упродовж певного періоду до оголошення продавця неплатоспроможним;
- (b) положення, згідно з якими суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації може запобігти визнанню продажу недійсним, зазначеному в пункті (a), тільки якщо він може довести, що йому не було відомо про неплатоспроможність продавця на момент продажу.

3.

Для цілей параграфу 1 положення щодо повернення в національних законах про неплатоспроможність, що дозволяють ліквідатору або суду визнавати недійсним продаж базисних експозицій у випадку

шахрайських передач, несправедливого ущемлення інтересів кредиторів або передач, що передбачають неправомірне надання переваг певним кредиторам перед іншими кредиторами, не є суворими положеннями щодо повернення.

4.

У випадках, коли продавець не є первинним кредитором, дійсний продаж, відступлення або передача базисних експозицій із такими самими юридичними наслідками продавцю, незалежно від того, чи такий дійсний продаж, відступлення або передача із такими самими юридичними наслідками здійснюються прямо або за допомогою одного або більше проміжних кроків, повинні відповідати вимогам, визначеним у параграфах 1–3.

5.

Якщо передача базисних експозицій здійснюється шляхом відступлення та вступає в силу пізніше, ніж при закритті операції, тригерними подіями для реалізації такого вступу в силу повинні бути принаймні такі події:

- (a) серйозне погіршення кредитної якості продавця;
- (b) неплатоспроможність продавця; та
- (c) неусунені порушення договірних зобов'язань продавцем, включно з дефолтом продавця.

6.

Продавець повинен надати заяви та гарантії, що, наскільки йому відомо, базисні експозиції, включені в сек'юритизацію, не обтяжені та не перебувають в іншому стані, що, як передбачається, може негативно вплинути на можливість забезпечення виконання дійсного продажу, відступлення або передачі з такими самими юридичними наслідками.

7.

Базисні експозиції, передані або відступлені продавцем суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації, повинні відповідати попередньо визначеним, чітким і задокументованим критеріям прийнятності, які не дозволяють активне управління портфелем таких експозицій на дискреційній основі. Для цілей цього параграфа заміна експозицій, які порушують заяви та гарантії, не вважається активним управлінням портфелем. Експозиції, передані суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації після закриття операції, повинні відповідати критеріям прийнятності, які застосовувалися до початкових базисних експозицій.

8.

Базисні експозиції не повинні включати позиції сек'юритизації.

9.

Базисні експозиції повинні бути без невиправданої затримки передані суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації після відбору та не повинні включати, на момент відбору, експозиції у стані дефолту у розумінні статті 178(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013 або експозиції боржника чи гаранта, який перебуває у стані погіршення кредитоспроможності, і який, наскільки відомо оригінатору або первинному кредитору:

- (a) був оголошений неплатоспроможним або щодо якого суд надав його кредиторам остаточне і таке, що не підлягає оскарженню, право примусового стягнення або присудив відшкодування матеріальної шкоди внаслідок прострочення платежу упродовж трьох років до дати створення або який пройшов процес реструктуризації боргу по відношенню до його непрацюючих експозицій упродовж трьох років до дати передачі або відступлення базисних експозицій суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації, крім випадків, коли:
 - (i) за реструктурованою базисною експозицією не виникла нова заборгованість починаючи з дати реструктуризації, що повинна була настати принаймні за один рік до дати передачі або відступлення базисних експозицій суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації; та
 - (ii) в інформації, наданій оригінатором, спонсором та суб'єктом спеціального призначення для цілей сек'юритизації згідно з пунктами (a) та (e)(i) першого підпараграфу статті 7(1),

чітко зазначені частка реструктуризованих базисних експозицій, час і дані реструктуризації, а також виконання зобов'язань за ними починаючи з дати реструктуризації;

- (b) на момент створення, якщо застосовно, входив до публічного кредитного реєстру осіб із несприятливою кредитною історією або, за відсутності такого публічного кредитного реєстру, до іншого кредитного реєстру, доступного оригінатору або первинному кредитору; або
- (c) має кредитну оцінку або кредитний рейтинг, які вказують, що ризик несплати узгоджених на договірній основі платежів значно вищий, ніж за порівнянними експозиціями, які тримає оригінатор і які не підлягають сек'юритизації.

10.

Боржники повинні, на момент передачі експозицій, здійснити принаймні одну виплату, крім випадків відновлюваних сек'юритизацій, забезпечених експозиціями з одноразовою виплатою або зі строком погашення менше одного року, включно з, між іншим, щомісячними виплатами за відновлюваними кредитами.

11.

Оплата власниками позицій сек'юритизації не повинна бути структурована таким чином, щоб вона переважно залежала від продажу активів, що забезпечують базисні експозиції. Це не повинне перешкоджати подальшому продовженню строку дії шляхом відновлення або рефінансуванню таких активів.

Оплата власниками позицій сек'юритизації, базисні експозиції яких забезпечені активами, вартість яких гарантована або повністю знижена зобов'язанням зі зворотної купівлі продавцем активів, що забезпечують базисні експозиції, або іншою третьою особою, не вважається такою, що залежить від продажу активів, які забезпечують такі базисні експозиції.

12.

Ризики процентної ставки та валютні ризики, що виникають при сек'юритизації, повинні бути належним чином пом'якшені, і будь-які заходи, вжиті із зазначеною метою, підлягають розкриттю. Окрім як з метою хеджування ризику процентної ставки або валютного ризику, суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації не повинен укладати деривативні контракти та повинен забезпечити, щоб пул базисних експозицій не містив деривативів. Такі деривативи повинні бути гарантовані та документально підтверджені згідно із загальноприйнятими стандартами у сфері міжнародних фінансів.

13.

У документації щодо операції повинні бути чітко та послідовно визначені означення, засоби правового захисту та дії, пов'язані із простроченням і дефолтом боржників, реструктуризацією боргу, списанням боргу, пом'якшенням умов, платіжними канікулами, втратами, списаннями, стягненнями та іншими засобами забезпечення виконання зобов'язань за активами. У документації щодо операції повинні бути чітко визначені пріоритетність виплат, події, які ініціюють зміни такої пріоритетності виплат, а також обов'язок повідомляти про такі події. Про будь-які зміни пріоритетності виплат, які матимуть значний негативний вплив на виплати за позицією сек'юритизації, необхідно без невинуватої затримки повідомляти інвесторам.

14.

Оригінатор і спонсор повинні надати дані про статичні та динамічні показники дефолтів і втрат минулих періодів, як-от дані щодо прострочення та дефолтів, які стосуються експозицій, аналогічних за своєю суттю експозиціям, що їх сек'юритизують, а також джерела таких даних і підстави для визначення аналогічних експозицій потенційним інвесторам до встановлення ціни. Якщо спонсор не має доступу до таких даних, він повинен отримати у продавця доступ до даних на статичній і динамічній основі стосовно показників минулих періодів, таких як дані про прострочення та дефолти, щодо експозицій, аналогічних за своєю суттю експозиціям, що їх сек'юритизують. Усі такі дані повинні охоплювати період тривалістю не менше п'ять років, за винятком даних стосовно торговельної дебіторської заборгованості та іншої короткострокової дебіторської заборгованості, для яких минулий період повинен бути не коротшим ніж три роки.

15.

Операції із забезпеченими активами комерційними паперами повинні бути забезпечені пулом базисних експозицій, що є однорідними за типом активів, з урахуванням характеристик, пов'язаних із грошовими потоками за різними типами активів, включно з їхніми договірними характеристиками та характеристиками кредитного ризику і дострокової оплати. Пул базисних експозицій повинен включати тільки один тип активів.

Пул базисних експозицій повинен мати залишковий середньозважений строк дії не більше одного року, і жодна з базисних експозицій не повинна мати залишковий строк погашення більше ніж три роки.

Як відступ від другого підпараграфа, пули позик на придбання автомобілів, лізингу автомобілів та операцій лізингу устаткування повинні мати залишковий середньозважений строк дії не більше трьох із половиною року, і жодна з базисних експозицій не повинна мати залишковий строк погашення більше ніж шість років.

Базисні експозиції не повинні включати позики, забезпечені житловими або комерційними іпотеками або повністю гарантовані житлові позики, як зазначено в пункті (е) першого підпараграфа статті 129(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013. Базисні експозиції повинні містити зобов'язання, які мають обов'язкову силу на договірній основі та підлягають виконанню зі зверненням стягнення на все майно боржників із визначеними потоками платежів, пов'язаних із орендними платежами, виплатами основної суми боргу, процентними виплатами, а також відносно будь-якого іншого права отримувати доходи від активів, які забезпечують такі платежі. Базисні експозиції можуть також генерувати надходження від продажу будь-яких фінансованих або лізингових активів. Базисні експозиції не повинні включати обігові цінні папери, як означено в пункті (44) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, інші ніж корпоративні облігації, які не входять в лістинг торговельного майданчика.

16.

Будь-які процентні виплати за референтною ставкою за активами та пасивами операції із забезпеченими активами комерційними паперами повинні ґрунтуватися на загальноприйнятих ринкових процентних ставках або на загальноприйнятих галузевих ставках, що відображають вартість фінансування, але не на складних формулах або деривативах. Процентні виплати за референтною ставкою за активами та пасивами операції із забезпеченими активами комерційними паперами можуть ґрунтуватися на процентних ставках, які відображають вартість фінансування програми забезпечених активами комерційних паперів.

17.

У випадку дефолту продавця або події, що тягне за собою дострокове погашення:

- (a) у суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації не дозволяється залишати більше готівкових коштів, ніж необхідно для забезпечення операційної діяльності суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації або належних виплат інвесторам згідно з договірними умовами сек'юритизації, крім виняткових обставин, коли необхідно залишити суму, щоб з максимальним урахуванням інтересів інвесторів використовувати її для покриття витрат з метою запобігання погіршенню кредитної якості базисних експозицій;
- (b) надходження за основною сумою боргу за базисними експозиціями повинні бути передані інвесторам, що тримають позицію сек'юритизації, шляхом почергового погашення позицій сек'юритизації, як визначено порядком старшинства позиції сек'юритизації; та
- (c) жодні положення не повинні вимагати автоматичної ліквідації базисних експозицій за ринковою вартістю.

18.

Базисні експозиції повинні бути створені в ході звичайної діяльності продавця згідно зі стандартами андеррайтингу, що є не менш жорсткими, ніж стандарти, які застосовує продавець на момент створення подібних несек'юритизованих експозицій. Стандарти андеррайтингу, згідно з якими створені базисні експозиції, і будь-які суттєві зміни попередніх стандартів андеррайтингу підлягають повному розкриттю без невиправданої затримки спонсору та іншим сторонам, які несуть безпосередні ризики за

операцією із забезпеченими активами комерційними паперами. Продавець повинен мати експертні знання у сфері створення експозицій, подібних за характером до експозицій, що їх сек'юритизують.

19.

Якщо операція із забезпеченими активами комерційними паперами є відновлюваною сек'юритизацією, документація щодо операції повинна містити тригерні події для завершення періоду відновлення, що включають принаймні такі умови:

- (a) погіршення кредитної якості базисних експозицій до або нижче попередньо визначеного порогового значення; та
- (b) настання події, пов'язаної з неплатоспроможністю, що стосується продавця або сервісного агента.

20.

У документації щодо операції повинні бути чітко визначені:

- (a) договірні зобов'язання, обов'язки та відповідальність спонсора, сервісного агента і довірчого власника, за наявності, а також інших надавачів додаткових послуг;
- (b) процедури та відповідальність, які необхідні, щоб забезпечити, що дефолт або неплатоспроможність сервісного агента не призведе до припинення обслуговування;
- (c) положення, які забезпечують заміну контрагентів за деривативами та банку обслуговування рахунку в разі їх дефолту, неплатоспроможності та інших визначених подій, якщо застосовно; та
- (d) яким чином спонсор відповідає вимогам статті 25(3).

21.

ЕВА, у тісній співпраці з ESMA та EIOPA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, у яких уточнюється, які базисні експозиції, зазначені у параграфі 15, вважаються однорідними.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 18 липня 2018 року.

Комісію уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Стаття 25

Спонсор програми забезпечених активами комерційних паперів

1.

Спонсор програми забезпечених активами комерційних паперів повинен бути кредитною установою, що є об'єктом нагляду згідно з Директивою 2013/36/ЄС.

2.

Спонсор програми забезпечених активами комерційних паперів повинен бути провайдером механізму підтримки ліквідності та повинен підтримувати всі позиції сек'юритизації на рівні програми забезпечених активами комерційних паперів шляхом покриття всіх ризиків ліквідності, кредитних ризиків і будь-яких істотних ризиків розмивання сек'юритизованих експозицій, а також будь-яких інших витрат на рівні операції або програми, якщо необхідно гарантувати інвестору виплату будь-якої суми за забезпеченими активами комерційними паперами шляхом надання такої підтримки. Спонсор повинен розкрити опис підтримки, наданої на рівні операції інвесторам, включно з описом наданих механізмів підтримки ліквідності.

3.

Перш ніж стати спонсором простої, прозорої та стандартизованої програми забезпечених активами комерційних паперів, кредитна установа повинна продемонструвати відповідному компетентному органу, що її роль відповідно до параграфу 2 не ставить під загрозу її платоспроможність і ліквідність, навіть у ситуації крайньої напруги на ринку.

Вимога, зазначена в першому підпараграфі цього параграфу, вважається виконаною, якщо компетентний орган переконався, за результатами перегляду та оцінювання, зазначених у статті 97(3)

Директиви 2013/36/ЄС, що умови, стратегії, процеси та механізми, впроваджені такою кредитною установою, а також власні та обігові кошти, що перебувають у її розпорядженні, забезпечують розсудливе управління та покриття її ризиків.

4.

Спонсор повинен провести власну комплексну перевірку та перевірити дотримання вимог, визначених у статті 5(1) і (3) цього Регламенту, якщо застосовно. Він також повинен перевірити наявність у продавця спроможностей обслуговування та процесів збору, які відповідають вимогам, визначеним у пунктах (h)–(p) статті 265(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013, або еквівалентним вимогам у третіх країнах.

5.

Продавець на рівні операції або спонсор на рівні програми забезпечених активами комерційних паперів повинен відповідати вимозі щодо утримання ризику, зазначеній у статті 6.

6.

Спонсор несе відповідальність за дотримання статті 7 на рівні програми забезпечених активами комерційних паперів, а також за надання потенційним інвесторам за їх запитом до встановлення ціни:

- (a) агрегованої інформації, що вимагається в пункті (a) першого підпараграфу статті 7(1); та
- (b) інформації, що вимагається в пунктах (b)–(d) першого підпараграфу статті 7(1), принаймні у формі проекту або в початковому варіанті.

7.

Якщо спонсор не продовжив строк дії зобов'язання щодо фінансування механізму підтримки ліквідності до його завершення, механізм підтримки ліквідності повинен бути згорнутий і за цінними паперами, за якими настав строк погашення, повинні бути здійснені виплати.

Стаття 26

Вимоги на рівні програми

1.

Усі операції із забезпеченими активами комерційними паперами в рамках програми забезпечених активами комерційних паперів повинні відповідати вимогам у статті 24(1)–(8) та (12)–(20).

Допускається тимчасова невідповідність не більше 5% від сукупної кількості базисних експозицій операції із забезпеченими активами комерційними паперами, що їх фінансують у рамках програми забезпечених активами комерційних паперів, вимогам статті 24(9), (10) та (11) без шкоди для статусу простої, прозорої та стандартизованої програми забезпечених активами комерційних паперів.

Для цілей другого підпараграфу цього параграфу вибірка базисних експозицій підлягає регулярній зовнішній перевірці відповідності належною та незалежною стороною.

2.

Залишковий середньозважений строк дії базисних експозицій програми забезпечених активами комерційних паперів не повинен перевищувати два роки.

3.

Програма забезпечених активами комерційних паперів повинна мати повну підтримку спонсора відповідно до статті 25(2).

4.

Програма забезпечених активами комерційних паперів не повинна включати ресек'юритизацію, і поліпшення кредитної якості не повинне створювати другий рівень траншу на рівні програми.

5.

Цінні папери, випущені в рамках програми забезпечених активами комерційних паперів, не повинні включати кол-опціони, положення щодо продовження після завершення строку дії або інші положення, які впливають на кінцевий строк погашення, якщо такі опціони та положення можуть бути виконані за власним розсудом продавця, спонсора або суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації.

6.

Ризики процентної ставки та валютні ризики, що виникають на рівні програми забезпечених активами комерційних паперів, повинні бути належним чином пом'якшені, і будь-які заходи, вжиті із зазначеною метою, підлягають розкриттю. Окрім як з метою хеджування ризику процентної ставки або валютного ризику, суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації не повинен укласти деривативні контракти та повинен забезпечити, щоб пул базисних експозицій не містив деривативів. Такі деривативи повинні бути гарантовані та документально підтвержені згідно із загальноприйнятими стандартами у сфері міжнародних фінансів.

7.

У документації щодо програми забезпечених активами комерційних паперів необхідно чітко визначити:

- (a) відповідальність довірчого власника та інших суб'єктів, що мають фідучіарні обов'язки, за наявності, перед інвесторами;
- (b) договірні зобов'язання, обов'язки та відповідальність спонсора, який повинен мати експертні знання у сфері кредитного андеррайтингу, довірчого власника, за наявності, а також інших надавачів додаткових послуг;
- (c) процедури та відповідальність, які необхідні, щоб забезпечити, що дефолт або неплатоспроможність сервісного агента не призведе до припинення обслуговування;
- (d) положення щодо заміни контрагентів за деривативами та банку обслуговування рахунку на рівні програми забезпечених активами комерційних паперів у разі їх дефолту, неплатоспроможності та інших визначених подій, якщо такі події не покриваються механізмом підтримки ліквідності;
- (e) що в разі настання визначених подій, дефолту або неплатоспроможні спонсора передбачені коригувальні заходи, щоб досягти, у відповідних випадках, забезпечення за зобов'язанням щодо фінансування або заміни провайдера механізму підтримки ліквідності; та
- (f) що механізм підтримки ліквідності повинен бути згорнутий і за цінними паперами, за якими настав строк погашення, повинні бути здійснені виплати, якщо спонсор не продовжив строк дії зобов'язання щодо фінансування механізму ліквідності до його завершення.

8.

Сервісний агент повинен мати експертні знання у сфері обслуговування експозицій, що за характером подібні до експозицій, що їх сек'юритизують, а також чітко задокументовані політики, процедури та механізми управління ризиками, що стосуються обслуговування експозицій.

▼МІ

СЕКЦІЯ 2а

Вимоги до простих, прозорих та стандартизованих балансових сек'юритизацій

Стаття 26а

Прості, прозорі та стандартизовані балансові сек'юритизації

1.

Синтетичні сек'юритизації, які відповідають вимогам, визначеним у статтях 26b–26e, вважаються простими, прозорими та стандартизованими балансовими сек'юритизаціями.

2.

ЕВА, у тісній співпраці з ESMA та EIOPA, може ухвалити, згідно зі статтею 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010, настанови та рекомендації щодо гармонізованого тлумачення та застосування вимог, визначених у статтях 26b–26e цього Регламенту.

Стаття 26b

Вимоги щодо простоти

1.

Оригізатор повинен бути суб'єктом, авторизованим або ліцензованим у Союзі.

Оригізатор, який купує експозиції третьої особи за власний рахунок і потім сек'юритизує їх, повинен застосовувати політики щодо кредиту, збору, реструктуризації боргу та обслуговування, що застосовуються до таких експозицій, які є не менш жорсткими, ніж ті, що їх застосовує оригізатор до порівнянних експозицій, які не були придбані.

2.

Базисні експозиції повинні бути створені в ході основного виду діяльності оригізатора.

3.

На момент закриття операції базисні експозиції повинні перебувати на балансі оригізатора або суб'єкта, що належить до тієї самої групи, що й оригізатор.

Для цілей цього параграфу групою вважається будь-яке із зазначених нижче утворень:

(a) група юридичних осіб, що підлягає пруденційній консолідації згідно з главою 2 розділу II частини першої Регламенту (ЄС) № 575/2013;

(b) група, як означено в пункті (c) статті 212(1) Директиви 2009/138/ЄС.

4.

Оригізатор не повинен хеджувати свою експозицію у кредитному ризику, що входить до складу базисних експозицій в рамках сек'юритизації, поза захистом, отриманим за договором кредитного захисту.

5.

Договір кредитного захисту повинен відповідати правилам пом'якшення кредитного ризику, встановленим у статті 249 Регламенту (ЄС) № 575/2013, або, якщо зазначена стаття не застосовується, вимогам, які є не менш жорсткими, ніж вимоги, визначені у вказаній статті.

6.

Оригізатор повинен надати заяви та гарантії дотримання таких вимог:

(a) оригізатор або суб'єкт групи, до якої належить оригізатор, має повне законне та дійсне право власності на базисні експозиції та пов'язані з ними додаткові права;

(b) якщо оригізатор є кредитною установою, як означено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, або страховою компанією, як означено в пункті (1) статті 13 Директиви 2009/138/ЄС, оригізатор або суб'єкт, що входить до сфери нагляду на консолідованій основі, утримує кредитний ризик за базисними експозиціями на своєму балансі;

(c) кожна базисна експозиція відповідає, станом на дату її включення до сек'юритизованого портфеля, критеріям прийнятності та всім умовам, іншим ніж настання кредитної події, як зазначено у статті 26e(1), для здійснення виплати за кредитним захистом згідно з договором кредитного захисту, що входить до складу документації щодо сек'юритизації;

(d) наскільки відомо оригізатору, контракт на кожен базисну експозицію містить законне та дійсне зобов'язання боржника, що має обов'язкову силу та підлягає виконанню, сплатити грошові суми, визначені в такому контракті;

(e) базисні експозиції відповідають критеріям андеррайтингу, що є не менш жорсткими, ніж стандартні критерії андеррайтингу, які оригізатор застосовує до подібних несек'юритизованих експозицій;

(f) наскільки відомо оригізатору, жоден із боржників не допустив істотного порушення або дефолту за будь-яким з його зобов'язань за базисною експозицією станом на дату включення відповідної базисної експозиції до сек'юритизованого портфеля;

(g) наскільки відомо оригізатору, документація щодо операції не містить будь-якої недостовірної інформації про характеристики базисних експозицій;

(h) на момент закриття операції або включення базисної експозиції до сек'юритизованого портфеля

контракт між боржником і первинним кредитором щодо такої базисної експозиції не був змінений таким чином, щоб вплинути на забезпечення виконання або можливість погашення такої базисної експозиції.

7.

Базисні експозиції повинні відповідати попередньо визначеним, чітким і задокументованим критеріям прийнятності, які не дозволяють активне управління портфелем таких експозицій на дискреційній основі.

Для цілей цього параграфу заміна експозицій, які порушують заяви або гарантії, або, якщо сек'юритизація передбачає період поповнення, додавання експозицій, які відповідають визначеним умовам поповнення, не вважається активним управлінням портфелем.

Будь-яка експозиція, додана після дати закриття операції, повинна відповідати критеріям прийнятності, які є не менш жорсткими, ніж критерії, що застосовувалися при початковому відборі базисних експозицій.

Базисну експозицію можна вилучити з операції, якщо така базисна експозиція:

- (a) була повністю виплачена або іншим чином погашена;
- (b) була відчужена в ході звичайної діяльності оригінатора за умови, що таке відчуження не є непрямою підтримкою, як зазначено у статті 250 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (c) підлягає зміні, яка не спричинена кредитною подією, як-от рефінансування або реструктуризація боргу, і яка відбувається в порядку звичайного обслуговування такої базисної експозиції; або
- (d) не відповідала критеріям прийнятності на момент включення в операцію.

8.

Сек'юритизація повинна бути забезпечена пулом базисних експозицій, що є однорідними за типом активів, з урахуванням конкретних характеристик, пов'язаних із грошовими потоками за типом активів, у тому числі їхніх договірних характеристик і характеристик кредитного ризику та дострокової оплати. Пул базисних експозицій повинен включати тільки один тип активів.

Базисні експозиції, зазначені в першому підпараграфі, повинні містити зобов'язання, які мають обов'язкову силу на договірній основі та підлягають виконанню зі зверненням стягнення на все майно боржників та, якщо застосовно, гарантів.

Базисні експозиції, зазначені в першому підпараграфі, повинні мати визначені потоки періодичних платежів, виплати за якими можуть відрізнитися за сумами і які пов'язані з орендними платежами, виплатами основної суми боргу та процентними виплатами або з будь-яким іншим правом отримувати доходи від активів, які забезпечують такі платежі. Базисні експозиції можуть також генерувати надходження від продажу будь-яких фінансованих або лізингових активів.

Базисні експозиції, зазначені в першому підпараграфі, не повинні включати обігові цінні папери, як означено в пункті (44) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, інші ніж корпоративні облігації, які не входять в лістинг торговельного майданчика.

9.

Базисні експозиції не повинні включати позиції сек'юритизації.

10.

Стандарти андеррайтингу, згідно з якими створені базисні експозиції, і будь-які суттєві зміни попередніх стандартів андеррайтингу підлягають повному розкриттю потенційним інвесторам без невинуватої затримки. Базисні експозиції не повинні бути гарантовані зі зверненням стягнення на все майно боржника, що не є суб'єктом спеціального призначення для цілей сек'юритизації. В ухваленні кредитних і андеррайтингових рішень щодо базисних експозицій не повинні брати участь треті особи.

У випадку сек'юритизацій, у рамках яких базисні експозиції є житловими позиками, пул позик не повинен містити жодної позики, що була реалізована та гарантована з огляду на припущення, що особі, яка подала заяву на отримання позики, або, якщо застосовно, посередникам було повідомлено, що кредитор необов'язково перевірятиме надану інформацію.

Оцінювання кредитоспроможності позичальника повинне відповідати вимогам, визначеним у статті 8 Директиви 2008/48/ЄС або у статті 18(1)–(4), пункті (а) статті 18(5) і статті 18(6) Директиви 2014/17/ЄС, або, якщо застосовно, еквівалентним вимогам у третіх країнах.

Оригінатор або первинний кредитор повинен мати експертні знання у сфері створення експозицій, подібних за характером до експозицій, що їх сек'юритизують.

11.

Базисні експозиції не повинні включати, на момент відбору, експозиції у стані дефолту у розумінні статті 178(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013 або експозиції боржника чи гаранта, що перебуває у стані погіршення кредитоспроможності, який, наскільки відомо оригінатору або первинному кредитору:

- (а) був оголошений неплатоспроможним або щодо якого суд надав його кредиторам остаточне і таке, що не підлягає оскарженню, право примусового стягнення або присудив відшкодування матеріальної шкоди внаслідок прострочення платежу упродовж трьох років до дати створення або який пройшов процес реструктуризації боргу по відношенню до його непрацюючих експозицій упродовж трьох років до дати відбору базисних експозицій, крім випадків, коли:
 - (і) за реструктурованою базисною експозицією не виникла нова заборгованість починаючи з дати реструктуризації, що повинна була настати принаймні за один рік до дати відбору базисних експозицій; та
 - (іі) в інформації, наданій оригінатором згідно з пунктами (а) та (е)(і) першого підпараграфу статті 7(1), чітко вказані частка реструктурованих базисних експозицій, час і дані реструктуризації, а також виконання зобов'язань за ними починаючи з дати реструктуризації;
- (б) на момент створення базисної експозиції, якщо застосовно, входив до публічного кредитного реєстру осіб із несприятливою кредитною історією або, за відсутності такого публічного кредитного реєстру, до іншого кредитного реєстру, доступного оригінатору або первинному кредитору; або
- (с) має кредитну оцінку або кредитний рейтинг, які вказують, що ризик несплати узгоджених на договірній основі платежів значно вищий, ніж за порівнянними експозиціями, які тримає оригінатор і які не підлягають сек'юритизації.

12.

Боржники повинні, на момент включення базисних експозицій, здійснити принаймні одну виплату, крім випадків, коли:

- (а) сек'юритизація є відновлюваною сек'юритизацією, забезпеченою експозиціями з одноразовою виплатою або зі строком погашення менше одного року, включно з, між іншим, щомісячними виплатами за відновлюваними кредитами; або
- (б) експозиція являє собою рефінансування експозиції, що вже включена в операцію.

13.

ЕВА, у тісній співпраці з ESMA та EIOPA, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, у яких уточнюється, які базисні експозиції, зазначені у параграфі 8, вважаються однорідними.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 10 жовтня 2021 року.

Комісію уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Стаття 26с

Вимоги щодо стандартизації

1.

Оригіатор або первинний кредитор повинен відповідати вимозі щодо утримання ризику згідно зі статтею 6.

2.

Ризики процентної ставки та валютні ризики, що виникають у рамках сек'юритизації, та їх можливий вплив на виплати оригіатору та інвесторам повинні бути описані в документації щодо операції. Такі ризики повинні бути належним чином пом'якшені, і будь-які заходи, вжиті із зазначеною метою, підлягають розкриттю. Будь-яке забезпечення зобов'язань інвестора за договором кредитного захисту повинне бути в тій самій валюті, що й виплата за кредитним захистом.

У випадку сек'юритизації з використанням суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації сума зобов'язань суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації за процентними виплатами інвесторам станом на кожну дату виплати повинна дорівнювати або бути меншою за суму доходів суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації, отриманих від оригіатора і будь-яких угод про забезпечення.

Окрім як з метою хеджування ризиків процентної ставки або валютних ризиків, пул базисних експозицій не повинен містити деривативи. Такі деривативи повинні бути гарантовані та документально підтвержені згідно із загальноприйнятими стандартами у сфері міжнародних фінансів.

3.

Будь-які процентні виплати за референтною ставкою стосовно операції повинні здійснюватися на основі будь-якого із зазначених нижче елементів:

- (a) загальноприйнятих ринкових процентних ставок або загальноприйнятих галузевих ставок, що відображають вартість фінансування, а не складних формул або деривативів;
- (b) доходів від забезпечення зобов'язань інвестора за договором захисту.

Будь-які процентні виплати за референтною ставкою, що підлягають сплаті за базисними експозиціями, повинні ґрунтуватися на загальноприйнятих ринкових процентних ставках або на загальноприйнятих галузевих ставках, що відображають вартість фінансування, і не повинні ґрунтуватися на складних формулах або деривативах.

4.

Після настання події, що спричиняє виконання у відношенні оригіатора, інвестору дозволяється вживати заходи щодо стягнення.

У випадку сек'юритизації з використанням суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації, у разі отримання повідомлення про стягнення або припинення дії договору кредитного захисту в суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації не дозволяється залишати більше готівкових коштів, ніж необхідно для забезпечення операційної діяльності такого суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації, здійснення виплат за захистом за дефолтними базисними експозиціями, які все ще перебувають у процесі реструктуризації на момент припинення дії, або здійснення належних виплат інвесторам згідно з договірними умовами сек'юритизації.

5.

Втрати розподіляються між власниками позиції сек'юритизації в порядку старшинства траншів починаючи з наймолодшого траншу.

Почергове погашення застосовується до всіх траншів для визначення непогашеної суми траншів станом на кожну дату виплати починаючи з найстаршого траншу.

Як відступ від другого підпараграфа, операції з непочерговою пріоритетністю виплат повинні включати тригерні події, пов'язані з виконанням зобов'язань за базисними експозиціями, у результаті чого встановлюється пріоритетність виплат, згідно з якою погашення повертається до почергових виплат у порядку старшинства. Такі тригерні події, пов'язані з виконанням зобов'язань, повинні як мінімум включати:

- (a) збільшення загальної суми дефолтних експозицій або збільшення загальних втрат більш ніж на визначений відсоток від непогашеної суми базисного портфеля;

- (b) одну додаткову ретроспективну тригерну подію; та
- (c) одну перспективну тригерну подію.

ЕВА розробляє проекти технічних регуляторних стандартів щодо специфікації та, у відповідних випадках, щодо калібрування тригерних подій, пов'язаних із виконанням зобов'язань.

ЕВА повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 30 червня 2021 року.

Комісію уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у четвертому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

У процесі погашення траншів інвесторам повертають суму забезпечення, що дорівнює сумі погашення таких траншів, за умови забезпечення інвесторами таких траншів.

Якщо настала кредитна подія, як зазначено у статті 26е, що стосується базисних експозицій, і не завершилася реструктуризація боргу за такими експозиціями, сума кредитного захисту, що залишається станом на будь-яку дату виплати, повинна бути принаймні еквівалентною непогашеній номінальній сумі таких базисних експозицій з вирахуванням суми будь-якої проміжної виплати, здійсненої за такими базисними експозиціями.

6.

Документація щодо операції повинна містити відповідні положення про дострокове погашення або тригерні умови завершення періоду відновлення у випадку відновлюваної сек'юритизації, що включають принаймні такі умови:

- (a) погіршення кредитної якості базисних експозицій до або нижче попередньо визначеного порогового значення;
- (b) збільшення втрат понад попередньо визначене порогове значення;
- (c) нестворення достатньої кількості нових базисних експозицій, що відповідають попередньо визначеному рівню кредитної якості, протягом визначеного періоду.

7.

У документації щодо операції повинні бути чітко визначені:

- (a) договірні зобов'язання, обов'язки та відповідальність сервісного агента, довірчого власника та інших надавачів додаткових послуг, якщо застосовно, а також стороннього агента з перевірки, зазначеного у статті 26е(4);
- (b) положення, які забезпечують заміну сервісного агента, довірчого власника, інших надавачів додаткових послуг або стороннього агента з перевірки, зазначеного у статті 26е(4), у разі дефолту або неплатоспроможності будь-якого із зазначених надавачів послуг, якщо зазначені надавачі послуг відмінні від оригінатора, у спосіб, що не призводить до припинення надання таких послуг;
- (c) процедури обслуговування, які застосовуються до базисних експозицій станом на дату закриття операції і далі, а також обставини, за яких такі процедури можуть бути змінені;
- (d) стандарти обслуговування, яких зобов'язаний дотримуватися сервісний агент при обслуговуванні базисних експозицій упродовж усього строку сек'юритизації.

8.

Сервісний агент повинен мати експертні знання у сфері обслуговування експозицій, що за характером подібні до експозицій, що їх сек'юритизують, а також чітко задокументовані та належні політики, процедури та механізми управління ризиками, що стосуються обслуговування експозицій.

Сервісний агент повинен застосовувати до базисних експозицій процедури обслуговування, які є принаймні такими ж жорсткими, як і процедури, що їх застосовував оригінатор до подібних несек'юритизованих експозицій.

9.

Оригіатор повинен вести актуальний довідковий реєстр для визначення базисних експозицій у будь-який момент часу. У такому реєстрі повинні бути визначені референтні боржники, референтні зобов'язання, з яких виникають базисні експозиції, та, для кожної базисної експозиції, номінальна сума, що гарантується та підлягає виплаті.

10.

Документація щодо операції повинна містити чіткі положення, які сприяють своєчасному вирішенню конфліктів між різними класами інвесторів. У випадку сек'юритизації з використанням суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації права голосу повинні бути чітко визначені та розподілені між власниками облігацій, а також повинна бути чітко визначена відповідальність довірчого власника та інших суб'єктів, що мають фідучіарні обов'язки перед інвесторами.

Стаття 26d

Вимоги щодо прозорості

1.

Оригіатор повинен надати дані про статичні та динамічні показники дефолтів і втрат минулих періодів, як-от дані щодо прострочення та дефолтів, стосовно експозицій, аналогічних за своєю суттю експозиціям, що їх сек'юритизують, а також джерела таких даних і підстави для визначення аналогічних експозицій потенційним інвесторам до встановлення ціни. Такі дані повинні охоплювати щонайменше п'ятирічний період.

2.

Вибірка базисних експозицій до закриття операції підлягає зовнішній перевірці належною та незалежною стороною, включно з перевіркою того, чи базисні експозиції мають право на кредитний захист за договором кредитного захисту.

3.

Оригіатор повинен, до встановлення ціни в рамках сек'юритизації, надати потенційним інвесторам модель грошових потоків за зобов'язаннями, яка точно відображає договірні зв'язки між базисними експозиціями та виплатами між оригіатором, інвесторами, іншими третіми особами та, якщо застосовно, суб'єктом спеціального призначення для цілей сек'юритизації, а також повинен, після встановлення ціни, надати таку модель інвесторам на постійній основі та потенційним інвесторам за їх запитом.

4.

У випадку сек'юритизації, базисні експозиції в рамках якої є житловими позиками, позиками на придбання автомобілів або лізингом автомобілів, оригіатор повинен опублікувати доступну інформацію, пов'язану з екологічними характеристиками активів, що їх фінансують за рахунок таких житлових позик, позик на придбання автомобілів або лізингу автомобілів, разом з інформацією, що її розкривають відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 7(1).

Як відступ від першого підпараграфу, оригіатори можуть, починаючи з 01 червня 2021 року, ухвалити рішення про публікацію доступної інформації, пов'язаної з основним негативним впливом активів, що їх фінансують за рахунок базисних експозицій, на фактори сталості.

5.

Оригіатор несе відповідальність за дотримання статті 7. Інформацію, що вимагається в пункті (а) першого підпараграфу статті 7(1), необхідно надати потенційним інвесторам за їх запитом до встановлення ціни. Інформацію, що вимагається в пунктах (b)–(d) першого підпараграфу статті 7(1), необхідно надати до встановлення ціни принаймні у формі проекту або в початковому варіанті. Остаточна документація повинна бути надана інвесторам не пізніше ніж через 15 днів після закриття операції.

6.

До 10 липня 2021 року європейські наглядові органи повинні розробити в рамках Спільного комітету європейських наглядових органів проекти регуляторних технічних стандартів згідно зі статтями 10–14 регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 1094/2010 та (ЄС) № 1095/2010 щодо змісту, методологій і представлення інформації, зазначеної у другому підпараграфі параграфу 4 цієї статті, стосовно

показників сталості по відношенню до негативного впливу на клімат та іншого негативного екологічного, соціального і пов'язаного з управлінням впливу.

У відповідних випадках проекти регуляторних технічних стандартів, зазначені у першому підпараграфі цього параграфа, повинні відображати або ґрунтуватися на регуляторних технічних стандартах, розроблених згідно з мандатом, наданим європейським наглядовим органам у Регламенті (ЄС) № 2019/2088, зокрема в його статті 2а та статті 4(6) і (7).

Комісію уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 1094/2010 та (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 26е

Вимоги щодо договору кредитного захисту, стороннього агента з перевірки та синтетичного надлишкового спреду

1.

Договір кредитного захисту повинен принаймні охоплювати такі кредитні події:

- (а) якщо передача ризику досягається шляхом використання гарантій — кредитні події, зазначені в пункті (а) статті 215(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (б) якщо передача ризику досягається шляхом використання кредитних деривативів — кредитні події, зазначені в пункті (а) статті 216(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013.

Усі кредитні події підлягають документуванню.

Заходи щодо пом'якшення умов у розумінні статті 47b Регламенту (ЄС) № 575/2013, що застосовуються до базисних експозицій, не повинні перешкоджати виникненню прийнятних кредитних подій.

2.

Розмір виплати за кредитним захистом після настання кредитної події розраховують на основі фактичної втрати від продажу, понесеної оригінатором або первинним кредитором, що визначається в результаті реструктуризації згідно з їхніми стандартними політиками та процедурами стягнення для відповідних типів експозицій і відображеної в їхній фінансовій звітності на момент здійснення виплати. Кінцева виплата за кредитним захистом підлягає сплаті упродовж визначеного періоду часу після реструктуризації боргу за відповідною базисною експозицією, якщо реструктуризація боргу завершилася до настання обумовленого юридичного терміну погашення або дострокового розірвання договору кредитного захисту.

Проміжна виплата за кредитним захистом повинна бути здійснена не пізніше ніж через шість місяців після настання кредитної події, як зазначено в параграфі 1, у випадках, коли реструктуризація боргу за втратами за відповідною базисною експозицією не була завершена до кінця такого шестимісячного періоду. Проміжна виплата за кредитним захистом повинна бути принаймні більшою за такі суми:

- (а) сума очікуваних втрат, що еквівалентна зниженню вартості, відображеному оригінатором у своїй фінансовій звітності згідно із застосовною системою бухгалтерського обліку на момент здійснення проміжної виплати, якщо припустити що договір кредитного захисту не існує та не покриває будь-які втрати;
- (б) якщо застосовно, сума очікуваних втрат, як визначено згідно із главою 3 розділу II частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013.

У разі здійснення проміжної виплати за кредитним захистом кінцева виплата за кредитним захистом, зазначена в першому підпараграфі, здійснюється для коригування суми тимчасового врегулювання втрат відповідно до суми фактичної втрати від продажу.

Метод розрахунку проміжної та кінцевої виплат за кредитним захистом повинен бути визначений у договорі кредитного захисту.

Виплата за кредитним захистом повинна бути пропорційною до частки непогашеної номінальної суми відповідної базисної експозиції, що покривається договором кредитного захисту.

Право оригінатора на отримання виплати за кредитним захистом підлягає забезпеченню виконання. Суми, які повинні бути сплачені інвесторами за договором кредитного захисту, повинні бути чітко визначені в договорі кредитного захисту та обмежені. За будь-яких обставин має існувати можливість розрахунку таких сум. У договорі кредитного захисту повинні бути чітко визначені обставини, за яких інвестори зобов'язані здійснити виплати. Сторонній агент з перевірки, зазначений у параграфі 4, оцінює, чи настали такі обставини.

Розмір виплати за кредитним захистом розраховують на рівні окремої базисної експозиції, у відношенні якої настала кредитна подія.

3.

У договорі кредитного захисту повинен бути визначений максимальний період продовження строку дії, який застосовується до реструктуризації боргу за базисними експозиціями, у відношенні яких настала кредитна подія, зазначена в параграфі 1, тільки якщо реструктуризація боргу не була завершена до обумовленого юридичного терміну погашення або дострокового розірвання договору кредитного захисту. Такий період продовження строку дії повинен становити не більше двох років. У договорі кредитного захисту має бути передбачено, що до кінця періоду продовження строку дії повинна бути здійснена кінцева виплата за кредитним захистом на основі остаточної оцінки втрат оригінатора, що повинна бути відображена оригінатором у його фінансовій звітності станом на відповідний момент часу з огляду на припущення, що договір кредитного захисту не існує і не покриває будь-яких втрат.

У разі розірвання договору кредитного захисту реструктуризація боргу продовжується відносно будь-яких поточних кредитних подій, які настали до такого розірвання, у той самий спосіб, що описаний у першому підпараграфі.

Премії за кредитним захистом, які підлягають виплаті за договором кредитного захисту, повинні бути структуровані як такі, що обумовлюються непогашеною номінальною сумою працюючих сек'юритизованих експозицій на момент здійснення виплати та відображають ризик гарантованого траншу. Для таких цілей у договорі кредитного захисту не повинні бути передбачені гарантовані премії, авансові виплати премій, механізми відшкодування або інші механізми, за допомогою яких можна уникнути або знизити фактичний розподіл втрат між інвесторами чи повернути частину сплачених премій оригінатору після завершення строку дії операції.

Як відступ від третього підпараграфа цього параграфа, дозволяються авансові виплати премій за умови дотримання правил надання державної допомоги, якщо в національному праві держави-члена спеціально передбачена система гарантій, яка використовує зустрічну гарантію будь-якого із суб'єктів, зазначених у пунктах (a)–(d) статті 214(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013.

У документації щодо операції має бути описано, яким чином розраховують премію за кредитним захистом і будь-які купони, за наявності, станом на кожен дату виплати протягом усього строку сек'юритизації.

Право інвесторів на отримання премій за кредитним захистом підлягає забезпеченню виконання.

4.

Оригінатор повинен призначити стороннього агента з перевірки до дати закриття операції. Для кожної базисної експозиції, стосовно якої отримано повідомлення про настання кредитної події, сторонній агент з перевірки повинен перевірити як мінімум усі зазначені нижче умови:

- (a) що кредитна подія, зазначена в повідомленні про настання кредитної події, є кредитною подією, як вказано в умовах договору кредитного захисту;
- (b) що базисна експозиція була включена до референтного портфеля на момент настання відповідної кредитної події;
- (c) що базисна експозиція відповідала критеріям прийнятності на момент її включення до референтного портфеля;

- (d) у випадках, коли базисна експозиція була додана до сек'юритизації в результаті поповнення, що таке поповнення відповідало умовам поповнення;
- (e) що сума остаточних втрат відповідає втратам, відображеним оригіном у звіті про фінансові результати;
- (f) що на момент здійснення кінцевої виплати за кредитним захистом втрати за базисними експозиціями були правильно розподілені між інвесторами.

Сторонній агент з перевірки повинен бути незалежним від оригіном, інвесторів і, якщо застосовно, від суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації та повинен погодитися на призначення в якості стороннього агента з перевірки до дати закриття операції.

Сторонній агент з перевірки може здійснювати перевірку на основі вибірки, а не на основі кожної окремої базисної експозиції, за якою вимагається виплата за кредитним захистом. Однак інвестори можуть вимагати перевірки прийнятності будь-якої конкретної базисної експозиції, якщо вони не задоволені перевіркою на основі вибірки.

Оригіном повинен зазначити в документації щодо операції обов'язок надати сторонньому агенту з перевірки всю інформацію, необхідну для перевірки вимог, визначених у першому підпараграфі.

5.

Оригіном не повинен завершувати операцію до обумовленого терміну дії з будь-яких інших підстав, крім будь-якої із зазначених нижче подій:

- (a) неплатоспроможність інвестора;
- (b) несплата інвестором будь-яких сум, що підлягають сплаті за договором кредитного захисту, або порушення інвестором будь-якого істотного зобов'язання, встановленого в документації щодо операції;
- (c) відповідні регуляторні події, у тому числі:
 - (i) відповідні зміни у законодавстві Союзу або національному законодавстві, внесення компетентними органами відповідних змін до офіційно опублікованих тлумачень таких законів, якщо застосовно, або відповідні зміни оподаткування та відображення операції в бухгалтерському обліку, що мають значний негативний вплив на економічну ефективність операції, який у кожному випадку порівнюється з очікуваним впливом на момент здійснення операції і який не міг бути обґрунтовано передбачений на той момент;
 - (ii) визначення компетентним органом, що оригіном або будь-якій афілійованій особі оригіном не дозволяється або більше не дозволяється визнавати передачу значного кредитного ризику при сек'юритизації згідно зі статтею 245(2) або (3) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (d) реалізація права вимагати виконання операції у визначений момент часу (далі — право вимагати виконання у визначений момент часу), якщо період часу з дати закриття операції дорівнює або довший ніж середньозважений строк дії початкового референтного портфеля станом на дату закриття операції;
- (e) реалізація права вимагати дострокового погашення, як означено в пункті (1) статті 242 Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (f) у випадку не забезпеченого фінансово кредитного захисту, інвестор більше не вважається прийнятним надавачем захисту згідно з вимогами, визначеними в параграфі 8.

У документації щодо операції має бути визначено, чи будь-які з прав вимоги, зазначених у пунктах (d) та (e), включені до відповідної операції та яким чином структуровані такі права вимоги.

Для цілей пункту (d) право вимагати виконання у визначений момент часу не повинне бути структуроване таким чином, щоб давати змогу уникати розподілу втрат між позиціями, що поліпшують

кредитну якість, або іншими позиціями, що їх тримають інвестори, а також не повинне бути структуроване будь-яким іншим чином, що передбачає поліпшення кредитної якості.

У разі здійснення права вимагати виконання у визначений момент часу оригінатори повинні повідомити компетентним органам, як виконуються вимоги, зазначені у другому та третьому підпараграфі, з обґрунтуванням використання права вимагати виконання у визначений момент часу та достовірним поясненням, що доводить, що підставою для реалізації права вимоги не є погіршення якості базисних активів.

У випадку фінансово забезпеченого кредитного захисту після припинення дії договору кредитного захисту забезпечення повертають інвесторам у порядку старшинства траншів згідно з положеннями відповідного законодавства про неплатоспроможність, що застосовується до оригінатора.

6.

Інвестори не повинні завершувати операцію до обумовленого терміну дії з будь-яких інших підстав, крім несплати премії за кредитним захистом або будь-якого іншого істотного порушення оригінатором договірних зобов'язань.

7.

Оригінатор може взяти на себе зобов'язання використовувати синтетичний надлишковий спред, який повинен бути доступний як поліпшення кредитної якості для інвесторів, якщо виконані всі зазначені нижче умови:

- (a) розмір синтетичного надлишкового спреда, що його зобов'язується використовувати оригінатор як поліпшення кредитної якості, на кожен платіжний період визначений у документації щодо операції та виражений у вигляді фіксованого відсотка від загального непогашеного залишку портфеля на початку відповідного платіжного періоду (далі — фіксований синтетичний надлишковий спред);
- (b) синтетичний надлишковий спред, який не був використаний для покриття втрат за кредитом, які виникають упродовж кожного платіжного періоду, повертають оригінатору;
- (c) для оригінаторів, які використовують метод на основі внутрішніх рейтингів, зазначений у статті 143 Регламенту (ЄС) № 575/2013, загальна річна сума зобов'язань не повинна перевищувати суму очікуваних річних регуляторних збитків за всіма базисними експозиціями за відповідний рік, розраховану згідно зі статтею 158 зазначеного Регламенту;
- (d) для оригінаторів, які не використовують метод на основі внутрішніх рейтингів, зазначений у статті 143 Регламенту (ЄС) № 575/2013, розрахунок очікуваних річних втрат за базисним портфелем повинен бути чітко визначений у документації щодо операції;
- (e) у документації щодо операції визначені умови, встановлені в цьому параграфі.

8.

Договір кредитного захисту повинен бути у формі:

- (a) гарантії, що відповідає вимогам, визначеним у главі 4 розділу II частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013, згідно з якою кредитний ризик передається будь-якому із суб'єктів, зазначених у пунктах (a)–(d) статті 214(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013, за умови, що експозиції інвестора відповідають умовам для застосування ваги ризику 0% відповідно до глави 2 розділу II частини третьої зазначеного Регламенту;
- (b) гарантії, що відповідає вимогам, визначеним у главі 4 розділу II частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013, і використовує зустрічну гарантію будь-якого із суб'єктів, зазначених у пункті (a) цього параграфа; або
- (c) іншого кредитного захисту, не зазначеного в пунктах (a) та (b) цього параграфа, у формі гарантії, кредитного деривативу або кредитної ноти, що відповідає вимогам, визначеним у статті 249 Регламенту (ЄС) № 575/2013, за умови, що зобов'язання інвестора повинні мати забезпечення, що відповідає вимогам, встановленим у параграфах 9 та 10 цієї статті.

9.

Інший кредитний захист, зазначений у пункті (с) параграфу 8, повинен відповідати таким вимогам:

- (а) право оригінатора використовувати забезпечення для виконання зобов'язань щодо виплат за захистом перед інвесторами підлягає забезпеченню виконання і можливість забезпечення виконання такого права гарантується належними угодами про забезпечення;
- (b) право інвесторів на повернення будь-якого забезпечення, що не було використане для виконання зобов'язань щодо виплат за захистом, у разі завершення сек'юритизації або погашення траншу підлягає забезпеченню виконання;
- (с) якщо забезпечення інвестоване в цінні папери, у документації щодо операції визначені критерії прийнятності та механізм депозитарного зберігання таких цінних паперів.

У документації щодо операції має бути визначено, чи на інвесторів продовжує впливати кредитний ризик оригінатора.

Оригінатор повинен отримати висновок кваліфікованого адвоката, що підтверджує можливість забезпечення виконання кредитного захисту в усіх відповідних юрисдикціях.

10.

У разі надання іншого кредитного захисту згідно з пунктом (с) параграфу 8 цієї статті оригінатор та інвестор повинні використовувати високоякісне забезпечення в будь-якій із зазначених нижче форм:

- (а) забезпечення у формі боргових цінних паперів із вагою ризику 0%, зазначених у главі 2 розділу II частини третьої регламенту (ЄС) № 575/2013, які відповідають всім зазначеним нижче умовам:
 - (i) такі боргові цінні папери мають максимальний залишковий строк погашення тривалістю три місяці, що не повинен бути довшим за залишковий період до наступної дати виплати;
 - (ii) такі боргові цінні папери можуть бути погашені готівковими коштами в сумі, що дорівнює непогашеному залишку гарантованого траншу;
 - (iii) такі боргові цінні папери зберігає незалежний від оригінатора та інвесторів депозитарій;
- (b) існує забезпечення у формі готівкових коштів, які зберігає стороння кредитна установа з рівнем кредитної якості 3 або вище згідно з картуванням, визначеним у статті 136 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

Як відступ від першого підпараграфу цього параграфу, за наявності чітко вираженої згоди інвестора в документації щодо операції після проведення комплексної перевірки згідно зі статтею 5 цього Регламенту, включно з оцінюванням будь-якої відповідної експозиції контрагента під кредитним ризиком, тільки оригінатор може використовувати високоякісне забезпечення у формі готівкових коштів, що перебуває на депозиті в оригінатора або в однієї з його афілійованих осіб, якщо оригінатор або одна з його афілійованих осіб відповідає умовам для присвоєння як мінімум рівня кредитної якості 2 згідно з картуванням, визначеним у статті 136 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

Компетентні органи, призначені відповідно до статті 29(5), можуть, після консультацій з ЕВА, дозволити використання забезпечення у формі готівкових коштів на депозиті в оригінатора або в однієї з його афілійованих осіб, якщо оригінатор або одна з його афілійованих осіб відповідає рівню кредитної якості 3 за умови існування можливості документування ринкових труднощів, об'єктивних перешкод, пов'язаних із рівнем кредитної якості, присвоєним державі-члену установи, або значних потенційних проблем концентрації у відповідній державі-члені у зв'язку із застосуванням вимоги щодо мінімального рівня кредитної якості 2, зазначеної у другому підпараграфі.

У випадках, коли стороння кредитна установа або оригінатор чи одна з його афілійованих осіб більше не відповідає мінімальному рівню кредитної якості, забезпечення повинне бути протягом дев'яти місяців передане сторонній кредитній установі з рівнем кредитної якості 3 або вище або інвестоване в цінні папери, що відповідають критеріям, встановленим у пункті (а) першого підпараграфу.

Вимоги, визначені в цьому параграфі, вважаються виконаними у випадку інвестування у кредитні ноти, випущені оригінатором, згідно зі статтею 218 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

ЕВА здійснює моніторинг застосування практик забезпечення згідно із цією статтею, приділяючи особливу увагу кредитному ризику контрагента та іншим економічним і фінансовим ризикам інвесторів, пов'язаним із такими практиками забезпечення.

ЕВА повинен подати до Комісії звіт про результати до 10 квітня 2023 року.

До 10 жовтня 2023 року Комісія повинна подати Європейському Парламенту і Раді звіт про застосування цієї статті, приділяючи особливу увагу ризику надмірного накопичення кредитного ризику контрагента у фінансовій системі, разом із законодавчою пропозицією щодо внесення змін до цієї статті, за необхідності.

▼В

СЕКЦІЯ 3

Повідомлення про просту, прозору та стандартизовану сек'юритизацію

Стаття 27

Вимоги щодо повідомлення про просту, прозору та стандартизовану сек'юритизацію

▼М1

1.

Оригінатори та спонсори повинні спільно повідомити ESMA з використанням шаблону, зазначеного в параграфі 7 цієї статті, якщо сек'юритизація відповідає вимогам, визначеним у статтях 19–22, статтях 23–26 або статтях 26а–26е (далі — повідомлення про просту, прозору та стандартизовану сек'юритизацію). У випадку програми забезпечених активами комерційних паперів тільки спонсор несе відповідальність за повідомлення про таку програму та, у рамках такої програми, про операції із забезпеченими активами комерційними паперами, які відповідають статті 24. У випадку синтетичної сек'юритизації тільки оригінатор несе відповідальність за повідомлення.

Повідомлення про просту, прозору та стандартизовану сек'юритизацію повинне містити пояснення оригінатора та спонсора щодо того, яким чином дотримані критерії, визначені у статтях 20–22, статтях 24–26 або статтях 26б–26е.

▼В

ESMA повинен опублікувати повідомлення про просту, прозору та стандартизовану сек'юритизацію на своєму офіційному вебсайті відповідно до параграфу 5. Оригінатори та спонсори повинні поінформувати свої компетентні органи про повідомлення про просту, прозору та стандартизовану сек'юритизацію та призначити зі свого числа суб'єкт у якості першого контактного пункту для інвесторів і компетентних органів.

2.

►М1 Оригінатор, спонсор або суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації може скористатися послугами третьої особи, авторизованої згідно зі статтею 28, щоб оцінити, чи сек'юритизація відповідає статтям 19–22, статтям 23–26 або статтям 26а–26е. ◀ Однак використання таких послуг не повинне за жодних обставин впливати на відповідальність оригінатора, спонсора або суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації за їхніми правовими зобов'язаннями згідно із цим Регламентом. Використання таких послуг не повинне впливати на зобов'язання, що покладаються на інституційних інвесторів, як визначено у статті 5.

►М1 Якщо оригінатор, спонсор або суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації використовує послуги третьої особи, авторизованої відповідно до статті 28, щоб оцінити, чи сек'юритизація відповідає статтям 19–22, статтям 23–26 або статтям 26а–26е, повідомлення про просту,

прозору та стандартизовану сек'юритизацію повинне включати заяву про те, що відповідність критеріям простої, прозорої та стандартизованої сек'юритизації була підтверджена авторизованою третьою особою. ◀ У повідомленні необхідно вказати найменування авторизованої третьої особи, місце її заснування та найменування компетентного органу, який її авторизував.

3.

Якщо оригінатор або первинний кредитор не є кредитною установою або інвестиційною фірмою, як означено в пунктах (1) та (2) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, заснованою у Союзі, до повідомлення відповідно до параграфа 1 цієї статті необхідно додавати такі документи:

- (а) підтвердження оригінатором або первинним кредитором, що надання кредитів здійснюється на основі обґрунтованих і чітко визначених критеріїв та чітко встановлених процесів схвалення, змінення, відновлення та фінансування таких кредитів і що оригінатор або первинний кредитор має дієві системи для застосування таких критеріїв і процесів згідно зі статтею 9 цього Регламенту; та
- (б) заява оригінатора або первинного кредитора про те, чи надання кредитів, зазначене в пункті (а) підлягає нагляду.

▼ M1

4.

Оригінатор і, якщо застосовно, спонсор повинні невідкладно повідомити ESMA та компетентному органу, якщо сек'юритизація більше не відповідає вимогам, визначеним у статтях 19–22, статтях 23–26 або статтях 26а–26е.

▼ B

5.

▶ M1 ESMA повинен вести на своєму офіційному вебсайті перелік усіх сек'юритизацій, які, як повідомили йому оригінатори та спонсори, відповідають вимогам, визначеним у статтях 19–22, статтях 23–26 або статтях 26а–26е. ◀ ESMA повинен невідкладно додавати кожен повідомлену сек'юритизацію до такого переліку та оновлювати перелік, якщо сек'юритизації більше не вважаються простими, прозорими та стандартизованими сек'юритизаціями згідно з рішенням компетентних органів або згідно з повідомленням оригінатора чи спонсора. Якщо компетентний орган застосував адміністративні санкції згідно зі статтею 32, він повинен невідкладно повідомити про це ESMA. ESMA повинен невідкладно зазначити в переліку, що компетентний орган застосував адміністративні санкції стосовно відповідної сек'юритизації.

6.

ESMA, у тісній співпраці з ЕВА та ЕІОРА, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, у яких визначається інформація, що її оригінатор, спонсор і суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації зобов'язані надати для виконання обов'язків, зазначених у параграфі 1.

▼ M1<

ESMA повинен надати Комісії такі проекти регуляторних технічних стандартів до 10 жовтня 2021 року.

▼ B

Комісію уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

7.

Щоб забезпечити однакові умови імплементації цього Регламенту, ESMA, у тісній співпраці з ЕВА та ЕІОРА, розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів для встановлення шаблонів, які повинні використовуватися для надання інформації, зазначеної в параграфі 6.

▼ M1

ESMA повинен надати Комісії такі проекти імплементаційних технічних стандартів до 10 жовтня 2021 року.

▼В

Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені в цьому параграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 28

Перевірка третьою особою відповідності критеріям простої, прозорості та стандартизованої сек'юритизації

1.

►МІ Третя особа, як зазначено у статті 27(2), повинна бути авторизована компетентним органом на оцінювання відповідності сек'юритизації критеріям простої, прозорості та стандартизованої сек'юритизації, передбаченим у статтях 19–22, статтях 23–26 або статтях 26а–26е. ◀ Компетентний орган надає авторизацію в разі дотримання таких умов:

- (a) третя особа стягує лише недискримінаційну плату на основі витрат з оригінаторів, спонсорів або суб'єктів спеціального призначення для цілей сек'юритизації, які беруть участь у сек'юритизаціях, що їх оцінює третя особа, без диференціювання плати залежно від або відносно результатів її оцінювання;
- (b) третя особа не є регульованим суб'єктом, як означено в пункті (4) статті 2 Директиви 2002/87/ЄС, або кредитним рейтинговим агентством, як означено в пункті (b) статті 3(1) Регламенту (ЄС) № 1060/2009, і здійснення третьою особою інших видів діяльності не впливає на незалежність або доброчесність її оцінювання;
- (c) третя особа не надає консультаційні, аудиторські або еквівалентні послуги оригінатору, спонсору або суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації, що бере участь у сек'юритизаціях, які оцінює третя особа;
- (d) члени органу управління третьою особою мають професійну кваліфікацію, знання та досвід, які відповідають завданню третьою особою, а також добру репутацію та доброчесність;
- (e) до складу органу управління третьою особою входить принаймні одна третина, але не менше ніж у кількості двох осіб, незалежних директорів;
- (f) третя особа вживає всіх необхідних заходів, щоб забезпечити, що на перевірку відповідності критеріям простої, прозорості та стандартизованої сек'юритизації не впливають будь-які наявні або потенційні конфлікти інтересів або ділові відносини за участю третьою особи, її акціонерів або учасників, керівників, працівників або будь-якої фізичної особи, чії послуги перебувають у розпорядженні або під контролем третьою особи. З цією метою третя особа повинна створити, підтримувати, ввести в дію та задокументувати дієву систему внутрішнього контролю, що регулює реалізацію політик і процедур для виявлення потенційних конфліктів інтересів і запобігання їм. Потенційні або наявні конфлікти інтересів, які були виявлені, повинні бути невідкладно усунені або пом'якшені та розкриті. Третя особа повинна створити, підтримувати, ввести в дію та задокументувати належні процедури та процеси, щоб забезпечити незалежність оцінювання відповідності критеріям простої, прозорості та стандартизованої сек'юритизації. Третя особа повинна здійснювати періодичний моніторинг і перегляд таких політик і процедур, щоб оцінити їх дієвість і необхідність їх оновлення; та
- (g) третя особа може довести, що вона має належні операційні гарантії та внутрішні процеси, що дають їй змогу оцінювати відповідність критеріям простої, прозорості та стандартизованої сек'юритизації.

Компетентний орган повинен відкликати авторизацію, якщо він вважає, що третя особа істотно порушила положення третього підпараграфа.

2.

Третя особа, авторизована відповідно до параграфу 1, повинна невідкладно повідомити компетентний орган про будь-які істотні зміни інформації, наданої згідно з указаним параграфом, або будь-які інші зміни, які, як можна обґрунтовано вважати, впливають на оцінку компетентного органу.

3.

Компетентний орган може стягувати плату на основі витрат із третьої сторони, зазначеної в параграфі 1, щоб покрити необхідні витрати, пов'язані з оцінюванням заяв про надання авторизації та з подальшим моніторингом дотримання умов, визначених у параграфі 1.

4.

ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, у яких визначається інформація, що повинна бути вказана для компетентних органів у заяві третьої особи про надання авторизації згідно з параграфом 1.

ESMA повинен подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 18 липня 2018 року.

Комісію уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

ГЛАВА 5

НАГЛЯД

Стаття 29

Призначення компетентних органів

1.

Виконання зобов'язань, визначених у статті 5 цього Регламенту, підлягає нагляду з боку зазначених нижче компетентних органів згідно з повноваженнями, наданими відповідними правовими актами:

- (а) для страхових і перестрахових компаній — з боку компетентного органу, призначеного згідно з пунктом (10) статті 13 Директиви 2009/138/ЄС;
- (б) для альтернативних інвестиційних фондів — з боку відповідального компетентного органу, призначеного згідно зі статтею 44 Директиви 2011/61/ЄС;
- (в) для UCITS і управлінських компаній UCITS — з боку компетентного органу, призначеного згідно зі статтею 97 Директиви 2009/65/ЄС;
- (г) для установ професійного пенсійного забезпечення — з боку компетентного органу, призначеного згідно з пунктом (г) статті 6 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/41/ЄС (¹³);
- (е) для кредитних установ або інвестиційних фірм — з боку компетентного органу, призначеного згідно зі статтею 4 Директиви 2013/36/ЄС, у тому числі з боку ЄЦБ по відношенню до конкретних завдань, покладених на нього Регламентом (ЄС) № 1024/2013.

2.

Компетентні органи, відповідальні за нагляд за спонсорами згідно зі статтею 4 Директиви 2013/36/ЄС, у тому числі ЄЦБ — по відношенню до конкретних завдань, покладених на нього Регламентом (ЄС) № 1024/2013, повинні здійснювати нагляд за виконанням спонсорами зобов'язань, визначених у статтях 6, 7, 8 та 9 цього Регламенту.

3.

Якщо ориґінатори, первинні кредитори та суб'єкти спеціального призначення для цілей сек'юритизації є суб'єктами під наглядом згідно з директивами 2003/41/ЄС, 2009/138/ЄС, 2009/65/ЄС, 2011/61/ЄС та 2013/36/ЄС і Регламентом (ЄС) № 1024/2013, відповідні компетентні органи, призначені згідно із зазначеними актами, у тому числі ЄЦБ — по відношенню до конкретних завдань, покладених на нього

Регламентом (ЄС) № 1024/2013, повинні здійснювати нагляд за виконанням зобов'язань, визначених у статтях 6, 7, 8 та 9 цього Регламенту.

4.

Для оригінаторів, первинних кредиторів і суб'єктів спеціального призначення для цілей сек'юритизації, які засновані в Союзі і не підпадають під дію законодавчих актів Союзу, зазначених у параграфі 3, держави-члени повинні призначити одного або кількох компетентних органів для нагляду за виконанням зобов'язань, визначених у статтях 6, 7, 8 та 9. Держави-члени повинні повідомити Комісію та ESMA про призначення компетентних органів відповідно до цього параграфа до 01 січня 2019 року. Такий обов'язок не застосовується щодо відповідних суб'єктів, які просто продають експозиції у рамках програми забезпечених активами комерційних паперів або іншої операції чи схеми сек'юритизації і активно не створюють експозиції з основною метою їх сек'юритизації на регулярній основі.

5.

Держави-члени повинні призначити одного або кількох компетентних органів для нагляду за відповідністю оригінаторів, спонсорів і суб'єктів спеціального призначення для цілей сек'юритизації статтям 18–27, а також за відповідністю третіх осіб статті 28. ► **M1** Держави-члени повинні повідомити Комісію та ESMA про призначення компетентних органів відповідно до цього параграфа до 10 жовтня 2021 року. До призначення компетентного органу для нагляду за відповідністю вимогам, визначеним у статтях 26а–26е, компетентний орган, призначений для нагляду за відповідністю вимогам, визначеним у статтях 18–27, що застосовні станом на 08 квітня 2021 року, також повинен здійснювати нагляд за відповідністю вимогам, визначеним у статтях 26а–26е. ◀

6.

Параграф 5 цієї статті не застосовується щодо відповідних суб'єктів, які просто продають експозиції у рамках програми забезпечених активами комерційних паперів або іншої операції чи схеми сек'юритизації і активно не створюють експозиції з основною метою їх сек'юритизації на регулярній основі. У такому випадку оригінатор або спонсор повинен перевірити, чи такі суб'єкти виконують відповідні зобов'язання, визначені у статтях 18–27.

7.

ESMA повинен гарантувати послідовне застосування та забезпечення виконання зобов'язань, визначених у статтях 18–27 цього Регламенту, згідно із завданнями та повноваженнями, визначеними в Регламенті (ЄС) № 1095/2010. ESMA повинен здійснювати моніторинг ринку сек'юритизації Союзу згідно зі статтею 39 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 600/2014 (¹⁴) та застосовувати, у відповідних випадках, свої повноваження щодо тимчасового втручання згідно зі статтею 40 Регламенту (ЄС) № 600/2014.

8.

ESMA публікує та підтримує в актуальному стані на своєму вебсайті перелік компетентних органів, зазначених у цій статті.

Стаття 30

Повноваження компетентних органів

1.

Кожна держава-член повинна забезпечити, щоб компетентний орган, призначений згідно зі статтею 29(1)–(5), мав повноваження з нагляду, розслідування та застосування санкцій, необхідні для виконання його обов'язків згідно із цим Регламентом.

2.

Компетентний орган повинен регулярно переглядати умови, процеси та механізми, впроваджені оригінаторами, спонсорами, суб'єктами спеціального призначення для цілей сек'юритизації та первинними кредиторами для дотримання цього Регламенту.

Перегляд, зазначений у першому підпараграфі, повинен охоплювати:

▼ M1

(а) процеси та механізми для правильного вимірювання та утримання істотного чистого

економічного інтересу на постійній основі згідно зі статтею 6(1), а також для збору та своєчасного розкриття всієї інформації, яка повинна бути надана згідно зі статтею 7;

▼ M1

- (aa) для експозицій, які не включені в сек'юритизацію непрацюючих експозицій:
 - (i) критерії надання кредитів, застосовані до працюючих експозицій згідно зі статтею 9;
 - (ii) надійні стандарти відбору та встановлення ціни, застосовані до базисних експозицій, що є непрацюючими експозиціями, як зазначено у другому підпараграфі статті 9(1);

▼ B

- (b) для простих, прозорих та стандартизованих сек'юритизацій, які не є сек'юритизаціями в рамках програми забезпечених активами комерційних паперів — процеси та механізми для забезпечення дотримання статті 20(7)–(12), статті 21(7) і статті 22; та
- (c) для простих, прозорих та стандартизованих сек'юритизацій, які є сек'юритизаціями в рамках програми забезпечених активами комерційних паперів — процеси та механізми для забезпечення, у контексті операцій із забезпеченими активами комерційними паперами, дотримання статті 24 та, у контексті програми забезпечених активами комерційних паперів, дотримання статті 26(7) та (8);

▼ M1

- (d) для сек'юритизацій непрацюючих експозицій — процеси та механізми для забезпечення відповідності статті 9(1), які запобігають будь-якому зловживанню відступом, передбаченим у другому підпараграфі статті 9(1); та
- (e) для простих, прозорих та стандартизованих балансових сек'юритизацій — процеси та механізми для забезпечення відповідності статтям 26b–26e.

▼ B

3.

Компетентні органи повинні вимагати, щоб ризики, які виникають з операцій сек'юритизації, у тому числі репутаційні ризики, були оцінені та усунені за допомогою належних політик і процедур оригінаторів, спонсорів, суб'єктів спеціального призначення для цілей сек'юритизації та первинних кредиторів.

4.

Компетентний орган повинен здійснювати моніторинг, якщо застосовно, конкретного впливу участі в роботі ринку сек'юритизації на стабільність фінансової установи, що працює як первинний кредитор, оригінатор, спонсор або інвестор, у рамках пруденційного нагляду у сфері сек'юритизації, з урахуванням (без обмеження жорсткішого галузевого регулювання):

- (a) розміру буферів капіталу;
- (b) розміру буферних запасів ліквідності; та
- (c) ризику ліквідності для інвесторів у зв'язку з невідповідністю строків погашення між їхнім фінансуванням та інвестиціями.

У випадках, коли компетентний орган виявляє істотний ризик для фінансової стабільності фінансової установи або фінансової системи в цілому, незалежно від його зобов'язань згідно зі статтею 36, він повинен вжити заходів для пом'якшення зазначених ризиків, повідомити про свої висновки призначений орган, що є компетентним стосовно макропруденційних інструментів згідно з Регламентом (ЄС) № 575/2013, і ESRB.

5.

Компетентний орган повинен здійснювати моніторинг будь-яких можливих порушень зобов'язань, визначених у статті 6(2), і забезпечити застосування санкцій згідно зі статтями 32 та 33.

▼ M1

Макропруденційний оверсайт ринку сек'юритизації

1.

У межах свого мандату ESRB відповідає за макропруденційний оверсайт ринку сек'юритизації Союзу.

2.

Щоб сприяти запобіганню або пом'якшенню системних ризиків для фінансової стабільності в Союзі, які виникають у результаті змін у фінансовій системі, а також беручи до уваги макроекономічні зміни, з метою уникнення періодів широкомасштабної фінансової кризи, ESRB повинен здійснювати постійний моніторинг змін на ринках сек'юритизації. У випадках, коли, ESRB вважає це необхідним, і принаймні кожні три роки ESRB, у співпраці з ЕВА, публікує звіт щодо наслідків функціонування ринку сек'юритизації для фінансової стабільності, щоб відобразити ризики для фінансової стабільності.

3.

Без обмеження параграфу 2 цієї статті та звіту, зазначеного у статті 44, ESRB повинна, у тісній співпраці з європейськими наглядовими органами, опублікувати до 31 грудня 2022 року звіт з оцінкою впливу впровадження простих, прозорих та стандартизованих сек'юритизацій на фінансову стабільність і будь-яких потенційних системних ризиків, що виникли в результаті концентрації або взаємозв'язку між непублічними продавцями кредитного захисту.

У звіті ESRB, зазначеному в першому підпараграфі, повинні бути враховані специфічні характеристики синтетичної сек'юритизації, зокрема її зазвичай індивідуалізований і приватний характер на фінансових ринках, а також має розглядатися, чи сприяє використання простої, прозорої та стандартизованої балансової сек'юритизації загальному зниженню ризиків у фінансовій системі та кращому фінансуванню реального сектора економіки.

При підготовці звіту ESRB повинна використовувати різноманітні відповідні джерела даних, як-от:

- (a) дані, зібрані компетентними органами згідно зі статтею 7(1);
- (b) результати переглядів, здійснених компетентними органами згідно зі статтею 30(2); та
- (c) дані, що зберігаються в репозиторіях із сек'юритизації згідно зі статтею 10.

4.

Згідно зі статтею 16 Регламенту (ЄС) № 1092/2010, ESRB повинна надати попередження та, у відповідних випадках, видати рекомендації щодо застосування коригувальних дій у відповідь на ризики, зазначені в параграфах 2 і 3 цієї статті, у тому числі щодо доцільності змінення рівнів утримання ризику, або інших макропруденційних заходів.

Упродовж трьох місяців із дати передачі рекомендації адресат відповідної рекомендації повинен, згідно зі статтею 17 Регламенту (ЄС) № 1092/2010, повідомити Європейський Парламент, Раду, Комісію та ESRB про дії, вжиті ним у відповідь на рекомендацію, та надати належне обґрунтування будь-якої бездіяльності.

▼В

Адміністративні санкції та інші коригувальні заходи

1.

Без обмеження права держав-членів передбачати та застосовувати кримінальні санкції згідно зі статтею 34, держави-члени повинні встановити правила, якими встановлюються належні адміністративні санкції у випадку необережності або умисного порушення і коригувальні заходи, що застосовуються принаймні у випадках, коли:

- (a) оригінатор, спонсор або первинний кредитор порушив вимоги, передбачені у статті 6;
- (b) оригінатор, спонсор або суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації порушив

вимоги, передбачені у статті 7;

- (c) оригінатор, спонсор або первинний кредитор не відповідає критеріям, передбаченим у статті 9;
- (d) оригінатор, спонсор або суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації порушив вимоги, передбачені у статті 18;

▼МІ

- (e) сек'юритизація має статус простої, прозорої та стандартизованої сек'юритизації і оригінатор, спонсор або суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації в рамках такої сек'юритизації порушив вимоги, передбачені у статтях 19–22, статтях 23–26 або статтях 26а–26е;

▼В

- (f) оригінатор або спонсор надає оманливе повідомлення відповідно до статті 27(1);
- (g) оригінатор або спонсор порушив вимоги, передбачені у статті 27(4); або
- (h) третя особа, авторизована відповідно до параграфу 28, не повідомила про істотні зміни інформації, наданої згідно зі статтею 28(1), або будь-які інші зміни, які, як можна обґрунтовано вважати, впливають на оцінку компетентного органу.

Держави-члени також повинні забезпечити ефективне виконання адміністративних санкцій та/або коригувальних заходів.

Такі санкції та заходи повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.

2.

Держави-члени повинні наділити компетентні органи повноваженням застосовувати принаймні такі санкції та заходи у випадку порушень, зазначених у параграфі 1:

- (a) публічна заява, у якій зазначаються відповідальна фізична або юридична особа та характер порушення згідно зі статтею 37;
- (b) наказ, що зобов'язує фізичну або юридичну особу припинити відповідну поведінку та утримуватися від повторення такої поведінки;
- (c) тимчасова заборона будь-якому члену органу управління оригінатора, спонсора або суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації чи будь-якій іншій фізичній особі, що визначні відповідальними за вчинення порушення, здійснювати управлінські функції в таких суб'єктах господарювання;

▼МІ

- (d) у випадку порушення, як зазначено в пункті (e) або (f) першого підпараграфу параграфу 1 цієї статті — тимчасова заборона оригінатору та спонсору повідомляти згідно зі статтею 27(1), що сек'юритизація відповідає вимогам, визначеним у статтях 19–22, статтях 23–26 або статтях 26а–26е;

▼В

- (e) у випадку фізичної особи — максимальні адміністративні штрафні санкції в розмірі щонайменше 5 000 000 євро або, у державах-членах, валютою яких не є євро, в еквівалентному розмірі в національній валюті станом на 17 січня 2018 року.
- (f) у випадку юридичної особи — максимальні адміністративні штрафні санкції в розмірі щонайменше 5 000 000 євро або, у державах-членах, валютою яких не є євро, у відповідному розмірі в національній валюті станом на 17 січня 2018 року, або в розмірі до 10% сукупного чистого річного обороту юридичної особи відповідно до останньої наявної звітності, затвердженої органом управління; якщо юридична особа є материнською компанією або дочірньою компанією материнської компанії, що зобов'язана готувати консолідовану фінансову звітність згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС(¹⁵), зазначений сукупний чистий річний оборот означає сукупний чистий річний оборот або відповідний вид

доходу, згідно з відповідними законодавчими актами про бухгалтерський облік, відповідно до останньої наявної консолідованої фінансової звітності, затвердженої органом управління кінцевої материнської компанії;

- (g) максимальні адміністративні штрафні санкції, принаймні удвічі вищі за суму вигоди, отриманої від порушення, якщо можна визначити розмір такої вигоди, навіть якщо така сума перевищує максимальні суми в пунктах (e) та (f);

▼МІ

- (h) у випадку порушення, як зазначено в пункті (h) першого підпараграфу параграфу 1 цієї статті — тимчасове відкликання авторизації, зазначеної у статті 28, третьої особи, яка авторизована оцінювати відповідність сек'юритизації статтям 19–22, статтям 23–26 або статтям 26а–26е.

▼В

3.

Якщо положення, зазначені в першому параграфі, застосовуються до юридичних осіб, держави-члени повинні надати компетентним органам повноваження застосовувати адміністративні санкції та коригувальні заходи, визначені в параграфі 2, з урахуванням умов, встановлених у національному праві, до членів органу управління та інших фізичних осіб, які відповідно до національного права несуть відповідальність за вчинення порушення.

4.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб будь-яке рішення про застосування адміністративних санкцій або коригувальних заходів, визначених у параграфі 2, було належним чином обґрунтоване і підлягало оскарженню.

Стаття 33

Здійснення повноваження застосовувати адміністративні санкції та коригувальні заходи

1.

Компетентні органи повинні здійснювати повноваження застосовувати адміністративні санкції та коригувальні заходи, зазначені у статті 32, згідно з національними правовими рамками, залежно від випадку:

- (a) безпосередньо;
- (b) у співпраці з іншими органами;
- (c) шляхом делегування їх іншим органам під свою відповідальність;
- (d) шляхом звернення до компетентних судових органів.

2.

При визначенні типу та рівня адміністративних санкцій або заходів, які застосовуються в рамках здійснення повноважень застосовувати санкції, зазначених у статті 32, компетентні органи повинні враховувати ступінь, до якого порушення вважається умисним або вчиненим з необережності, а також усі інші відповідні обставини, у тому числі, у відповідних випадках:

- (a) істотність, тяжкість і тривалість порушення;
- (b) ступінь відповідальності фізичної або юридичної особи, відповідальної за вчинення порушення;
- (c) фінансову стійкість відповідальної фізичної або юридичної особи;
- (d) значущість прибутків, які отримала відповідальна фізична або юридична особа, або втрат, яких вона уникнула, тією мірою, якою їх можна визначити;
- (e) втрати, що їх зазнали треті сторони внаслідок порушення, тією мірою, якою їх можна визначити;
- (f) рівень співпраці відповідальної фізичної або юридичної особи з компетентним органом, без обмеження необхідності забезпечення вилучення прибутків, отриманих такою особою, або суми

втрата, яких така особа уникнула;

(g) попередні порушення, вчинені відповідальною фізичною або юридичною особою.

Стаття 34

Кримінальні санкції

1.

Держави-члени можуть вирішити не встановлювати правила щодо адміністративних санкцій або коригувальних заходів за порушення, що підпадають під кримінальні санкції відповідно до їхнього національного права.

2.

Якщо держави-члени вирішують, згідно з параграфом 1 цієї статті, встановити кримінальні санкції за порушення, зазначені у статті 32(1), вони повинні забезпечити наявність належних заходів для надання компетентним органам усіх необхідних повноважень для взаємодії із судовими органами, органами кримінального переслідування або органами кримінального правосуддя в межах їхньої юрисдикції з метою отримання специфічної інформації, яка стосується кримінальних розслідувань чи проваджень, розпочатих у зв'язку з порушеннями, зазначеними у статті 32(1), і надання такої інформації іншим компетентним органам, а також ESMA, ЕВА і ЕІОРА для виконання їхнього обов'язку співпрацювати для цілей цього Регламенту.

Стаття 35

Обов'язки щодо повідомлення

Держави-члени повинні повідомити Комісію, ESMA, ЕВА та ЕІОРА про закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, що імплементують цю главу, у тому числі про будь-які відповідні положення кримінального законодавства, до 18 січня 2019 року. Держави-члени повинні, без невинуватої затримки, повідомляти Комісію, ESMA, ЕВА та ЕІОРА про внесення до них будь-яких подальших змін.

Стаття 36

Співпраця між компетентними органами та європейськими наглядовими органами

1.

Компетентні органи, зазначені у статті 29, а також ESMA, ЕВА та ЕІОРА повинні тісно співпрацювати один з одним і обмінюватися інформацією для виконання їхніх обов'язків відповідно до статей 30–34.

2.

Компетентні органи повинні ретельно координувати здійснюваний ними нагляд для виявлення та усунення порушень цього Регламенту, розроблення та просування найкращих практик, сприяння співпраці, забезпечення послідовності тлумачення та надання міжюрисдикційних оцінок у випадку будь-яких розбіжностей.

3.

У рамках Спільного комітету європейських наглядових органів повинен бути створений спеціальний комітет із сек'юритизації, у рамках якого компетентні органи повинні тісно співпрацювати для виконання їхніх обов'язків відповідно до статей 30–34.

4.

Якщо компетентний орган виявляє порушення однієї або кількох вимог відповідно до статей 6–27 або має підстави так вважати, він повинен повідомити компетентному органу суб'єкта або суб'єктів, яких підозрюють у вчиненні такого порушення, достатньо докладну інформацію про свої висновки. Відповідні компетентні органи повинні ретельно координувати здійснюваний ними нагляд, щоб забезпечити узгодженість рішень.

5.

У випадках, коли порушення, зазначене в параграфі 4 цієї статті, стосується, зокрема, надання неправильного і оманливого повідомлення відповідно до статті 27(1), компетентний орган, що виявив таке порушення, повинен невідкладно повідомити свої висновки компетентному органу суб'єкта, призначеного у якості першого контактного пункту згідно зі статтею 27(1). Компетентний орган суб'єкта, призначеного у якості першого контактного пункту згідно зі статтею 27(1), повинен, у свою чергу, повідомити ESMA, ЕВА та ЕІОРА і дотримуватися процедури, передбаченої в параграфі 6 цієї статті.

6.

Після отримання інформації, зазначеної в параграфі 4, компетентний орган суб'єкта, підозрюваного у вчиненні порушення, повинен, протягом 15 робочих днів, здійснити будь-які необхідні дії для усунення виявленого порушення та повідомити іншим відповідним компетентним органам, зокрема компетентним органам оригіатора, спонсора та суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації, а також компетентним органам власника позиції сек'юритизації, якщо відомо. Якщо компетентний орган не погоджується з іншим компетентним органом стосовно процедури або змісту його дій чи бездіяльності, він повинен повідомити всі інші відповідні компетентні органи про свою незгоду без невинуватого затримки. Якщо така незгода не буде вирішена упродовж трьох місяців із дати повідомлення відповідних компетентних органів, питання передають на розгляд ESMA відповідно до статті 19 та, якщо застосовно, статті 20 Регламенту (ЄС) № 1095/2010. Період досягнення згоди, зазначений у статті 19(2) Регламенту (ЄС) № 1095/2010, становить один місяць.

Якщо відповідні компетентні органи не досягають згоди на етапі досягнення згоди, зазначеному в першому підпараграфі, ESMA повинен, протягом одного місяця, ухвалити рішення, зазначене у статті 19(3) Регламенту (ЄС) № 1095/2010. Протягом процедури, визначеної в цій статті, сек'юритизація, що входить до переліку, який веде ESMA відповідно до статті 27 цього Регламенту, продовжує вважатися простою, прозорою та стандартизованою сек'юритизацією відповідно до глави 4 цього Регламенту і залишатися в переліку.

Якщо відповідні компетентні органи погоджуються, що порушення пов'язане з добросовісним недотриманням статті 18, вони можуть вирішити надати оригіатору, спонсору та суб'єкту спеціального призначення для цілей сек'юритизації період тривалістю до трьох місяців для усунення виявленого порушення починаючи з дня, коли компетентний орган повідомив оригіатора, спонсора та суб'єкта спеціального призначення для цілей сек'юритизації про порушення. Протягом такого періоду сек'юритизація, що входить до переліку, який веде ESMA відповідно до статті 27, продовжує вважатися простою, прозорою та стандартизованою сек'юритизацією відповідно до глави 4 і залишатися в переліку.

Якщо один або кілька відповідних компетентних органів вважають, що порушення не було належним чином усунене упродовж періоду, визначеному у третьому підпараграфі, застосовується перший підпараграф.

7.

Через три роки з дати застосування цього Регламенту ESMA повинен провести партнерську перевірку згідно зі статтею 30 Регламенту (ЄС) № 1095/2010 стосовно впровадження критеріїв, передбачених у статтях 19–26 цього Регламенту.

8.

ESMA, у тісній співпраці з ЕВА та ЕІОРА, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів, щоб визначити загальний обов'язок щодо співпраці та інформацію, якою необхідно обмінюватися відповідно до параграфа 1, а також обов'язки щодо повідомлення відповідно до параграфів 4 і 5.

ESMA, у тісній співпраці з ЕВА та ЕІОРА, повинен подати такі проекти регуляторних технічних стандартів до Комісії до 18 січня 2019 року.

Комісію уповноважено доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Опублікування інформації про адміністративні санкції

1.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи публікували на своїх офіційних вебсайтах без невиправданої затримки як мінімум будь-яке рішення про застосування адміністративної санкції, яка не була оскаржена та яка застосовується за порушення статті 6, 7, 9 або 27(1), після повідомлення про таке рішення особі, до якої застосовується санкція.

2.

Публікація, зазначена в параграфі 1, повинна містити інформацію про тип і характер порушення, про осіб, яких було визнано відповідальними, і про застосовані санкції.

3.

Якщо публікація ідентифікаційних даних, у випадку юридичних осіб, або ідентифікаційних і персональних даних, у випадку фізичних осіб, вважається компетентним органом диспропорційною після індивідуального оцінювання, якщо, на думку компетентного органу, публікація загрожує стабільності фінансових ринків чи поточному кримінальному розслідуванню або якщо публікація може завдати, наскільки це можна визначити, непропорційної шкоди відповідній особі, держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи:

- (a) відтермінували публікацію рішення про застосування адміністративної санкції до моменту зникнення причин, що унеможливають його публікацію;
- (b) опублікувати рішення про застосування адміністративної санкції на анонімних засадах згідно з положеннями національного права; або
- (c) не публікували рішення про застосування адміністративної санкції взагалі у випадку, коли опції, визначені в пунктах (a) і (b), вважаються недостатніми для забезпечення:
 - (i) відсутності загрози для стабільності фінансових ринків; або
 - (ii) пропорційності публікації такого рішення відносно заходів, що їх вважають незначними.

4.

У випадку ухвалення рішення про публікацію інформації про санкцію на анонімній основі публікація відповідних даних може бути відтермінована. Якщо компетентний орган публікує рішення про застосування адміністративної санкції, яке оскаржується у відповідних судових органах, компетентні органи повинні також невідкладно опублікувати на своїх офіційних вебсайтах зазначену інформацію та будь-яку подальшу інформацію про результати такого оскарження. Будь-яке судове рішення, що скасовує рішення про застосування адміністративної санкції, також підлягає публікації.

5.

Компетентні органи повинні забезпечити, щоб будь-яка публікація, зазначена в параграфах 1–4, зберігалася на їхньому офіційному вебсайті протягом щонайменше п'яти років після її опублікування. Персональні дані, що їх містить публікація, необхідно зберігати на офіційному вебсайті компетентного органу лише протягом строку, що є необхідним відповідно до застосованих правил захисту даних.

6.

Компетентні органи повинні інформувати ESMA про всі застосовані адміністративні санкції, у тому числі, у відповідних випадках, про будь-яке їх оскарження та його результат.

7.

ESMA повинен вести центральну базу даних щодо адміністративних санкцій, про які йому було повідомлено. До такої бази даних повинні мати доступ тільки ESMA, ЕВА, ЕІОРА та компетентні органи, і вона повинна оновлюватися на підставі інформації, наданої компетентними органами згідно з параграфом 6.

Стаття 38

Зміни до Директиви 2009/65/ЄС

Статтю 50а Директиви 2009/65/ЄС викласти у такій редакції:

«Стаття 50а

Якщо управлінські компанії UCITS або UCITS із внутрішнім управлінням підлягають сек'юритизації, що більше не відповідає вимогам, передбаченим у Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/2402 (^{*1}), вони повинні, для забезпечення інтересів інвесторів у відповідних UCITS, вжити заходів та здійснити коригувальні дії, за необхідності.

Стаття 39

Зміни до Директиви 2009/138/ЄС

Внести до Директиви 2009/138/ЄС такі зміни:

- (1) у статті 135 параграфи 2 і 3 викласти у такій редакції:

«2.

Комісія ухвалює делеговані акти згідно зі статтею 301а цієї Директиви для доповнення цієї Директиви шляхом встановлення специфікацій для обставин, за яких може бути застосоване пропорційне додаткове нарахування на капітал у разі порушення вимог, передбачених у статті 5 або 6 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/2402 (^{*2}), без обмеження статті 101(3) цієї Директиви.

3.

Щоб забезпечити послідовну гармонізацію у відношенні параграфа 2 цієї статті, ЕЮРА, згідно зі статтею 301b, розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для визначення методологій розрахунку пропорційного додаткового нарахування на капітал, вказаного у зазначеній статті.

Комісію уповноважено доповнювати цю Директиву шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1094/2010.

- (2) Статтю 308b(11) вилучити.

Стаття 40

Зміни до Регламенту (ЄС) № 1060/2009

До Регламенту (ЄС) № 1060/2009 внести такі зміни:

- (1) у пунктах преамбули 22 і 41, у статті 8с і в пункті 1 частини II секції D додатка I «структурований фінансовий інструмент» замінити на «інструмент сек'юритизації»;

- (2) у пунктах преамбули 34 і 40, у статтях 8(4), 8с, 10(3) і 39(4), а також у п'ятому параграфі пункту 2 секції А додатка I, пункті 5 секції В додатка I, назві та пункті 2 частини II секції D додатка I, пунктах 8, 24 і 45 частини I додатка III і в пункті 8 частини III додатка III «структуровані фінансові інструменти» замінити на «інструменти сек'юритизації»;

- (3) у статті 1 другий підпараграф викласти у такій редакції:

«Цей Регламент також встановлює обов'язки для емітентів та пов'язаних третіх осіб, заснованих у Союзі, стосовно інструментів сек'юритизації».

- (4) у статті 3(1) пункт (1) викласти у такій редакції:

(1) «інструмент сек'юритизації» означає фінансовий інструмент або інші активи, отримані в результаті операції або схеми сек'юритизації, зазначеної у статті 2(1) Регламенту (ЄС) № 2017/2402 (Регламенту про сек'юритизацію)»;

- (5)

- статтю 8b вилучити;
- (6) у пункті (b) статті 4(3), пункті (b) другого підпараграфу статті 5(6) та у статті 25a вилучити покликання на статтю 8b.

Стаття 41

Зміни до Директиви 2011/61/ЄС

Статтю 17 Директиви 2011/61/ЄС викласти у такій редакції:

«Стаття 17

Якщо управителі АІФ підлягають сек'юритизації, що більше не відповідає вимогам, передбаченим у Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/2402 (^{*3}), вони повинні, для забезпечення інтересів інвесторів у відповідних АІФ, вжити заходів і здійснити коригувальні дії, за необхідності».

Стаття 42

Зміни до Регламенту (ЄС) № 648/2012

До Регламенту (ЄС) № 648/2012 внести такі зміни:

- (1) у статті 2 додати такі пункти:
- «(30) «покрита облігація» означає облігацію, що відповідає вимогам статті 129 Регламенту (ЄС) № 575/2013.
- (31) «суб'єкт із покритими облігаціями» означає емітента покритих облігацій або пул покриття покритих облігацій».

- (2) у статті 4 додати такі параграфи:
- «5.

Параграф 1 цієї статті не застосовується до позабіржових деривативних контрактів, укладених суб'єктом із покритими облігаціями стосовно покритих облігацій або суб'єктом спеціального призначення для цілей сек'юритизації у зв'язку із сек'юритизацією у розумінні Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/2402 (^{*4}), за умови, що

- (a) у випадку суб'єктів спеціального призначення для цілей сек'юритизації, суб'єкт спеціального призначення для цілей сек'юритизації випускає виключно сек'юритизації, які відповідають вимогам статті 18 та статей 19–22 або 23–26 Регламенту (ЄС) № 2017/2402 (Регламенту про сек'юритизацію);
- (b) позабіржовий деривативний контракт використовується тільки для хеджування процентних ставок або невідповідності валют за покритою облігацією або сек'юритизацією; та
- (c) механізми за покритою облігацією або сек'юритизацією належним чином пом'якшують кредитний ризик контрагента стосовно позабіржових деривативних контрактів, укладених суб'єктом з покритими облігаціями або суб'єктом спеціального призначення для цілей сек'юритизації у зв'язку з покритою облігацією або сек'юритизацією.

6.

Щоб забезпечити послідовне застосування цієї статті та з урахуванням необхідності недопущення отримання вигід від відмінностей законодавства різних юрисдикцій, європейські наглядові органи розробляють проекти регуляторних технічних стандартів, що визначають критерії для встановлення того, які механізми за покритими облігаціями або сек'юритизаціями належним чином пом'якшують кредитний ризик контрагента у розумінні параграфа 5.

Європейські наглядові органи повинні подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 18 липня 2018 року.

Комісії делеговано повноваження доповнювати цей Регламент шляхом ухвалення регуляторних технічних стандартів, зазначених у цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 регламентів (ЄС) №1093/2010, (ЄС) № 1094/2010 або (ЄС) № 1095/2010.

- (3) у статті 11 параграф 15 викласти у такій редакції:
«15.

Щоб забезпечити послідовне застосування цієї статті, європейські наглядові органи розробляють проекти регуляторних технічних стандартів, у яких визначаються:

- (a) процедури управління ризиками, включно з рівнями та типом забезпечення та угодами про відокремлення, які вимагаються для дотримання параграфа 3;
- (b) процедури, яких повинні дотримуватися контрагенти та компетентні органи при застосуванні звільнень згідно з параграфами 6–10;
- (c) застосовні критерії, зазначені в параграфах 5–10, у тому числі, зокрема, що має вважатися практичною або правовою перешкодою для швидкої передачі власних коштів та погашення зобов'язань між контрагентами.

Рівень і тип забезпечення, що вимагається для позабіржових деривативних контрактів, які укладені суб'єктами із покритими облігаціями стосовно покритих облігацій або суб'єктом спеціального призначення для цілей сек'юритизації у зв'язку із сек'юритизацією в розумінні цього Регламенту і які відповідають умовам у статті 4(5) цього Регламенту та вимогам, визначеним у статті 18 та у статтях 19–22 і 23–26 Регламенту (ЄС) № 2017/2402 (Регламенту про сек'юритизацію), повинні визначатися з урахуванням будь-яких перешкод, які виникають при обміні забезпеченням відносно наявних угод про забезпечення за покритою облігацією або сек'юритизацією.

Європейські наглядові органи повинні подати Комісії зазначені проекти регуляторних технічних стандартів до 18 липня 2018 року.

Залежно від правового характеру контрагента, Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в цьому параграфі, відповідно до статей 10–14 регламентів (ЄС) № 1093/2010, (ЄС) № 1094/2010 або (ЄС) № 1095/2010».

Стаття 43

Перехідні положення

1.

Цей Регламент застосовується до сек'юритизацій, у рамках яких цінні папери були випущені 01 січня 2019 року або пізніше, згідно з параграфами 7 і 8.

2.

Що стосується сек'юритизацій, у рамках яких цінні папери були випущені до 01 січня 2019 року, оригінатори, спонсори та суб'єкти спеціального призначення для цілей сек'юритизації можуть використовувати позначення «проста, прозора та стандартизована сек'юритизація» або позначення, що прямо або опосередковано використовує зазначені терміни, тільки в разі виконання вимог, визначених у статті 18, і умов, визначених у параграфі 3 цієї статті.

3.

Сек'юритизації, у рамках яких цінні папери були випущені до 01 січня 2019 року, інші ніж позиції сек'юритизації, пов'язані з операцією із забезпеченими активами комерційними паперами або програмою забезпечених активами комерційних паперів, вважаються простими, прозорими та стандартизованими сек'юритизаціями за умови, що:

- (a) на момент випуску таких цінних паперів вони відповідали вимогам, визначеним у статті 20(1)–(5), (7)–(9) і (11)–(13) та у статті 21(1) і (3); та
- (b) на момент повідомлення відповідно до статті 27(1) вони відповідали вимогам, визначеним у

статті 20(6) і (10), статті 21(2) і (4)–(10) та статті 22(1)–(5).

4.

Для цілей пункту (b) параграфу 3 застосовуються такі положення:

- (a) у статті 22(2) «до випуску» необхідно читати як «до повідомлення відповідно до статті 27(1)»;
- (b) у статті 22(3) «до встановлення ціни в рамках сек'юритизації» необхідно читати як «до надання повідомлення відповідно до статті 27(1)»;
- (c) у статті 22(5):
 - (i) у другому реченні «до встановлення ціни» необхідно читати як «до надання повідомлення відповідно до статті 27(1)»;
 - (ii) «до встановлення ціни принаймні у формі проекту або в початковому варіанті» необхідно читати як «до надання повідомлення відповідно до статті 27(1)»;
 - (iii) вимога, визначена в четвертому реченні, не застосовується;
 - (iv) покликання на дотримання статті 7 необхідно тлумачити так, ніби стаття 7 застосовується до таких сек'юритизацій, незважаючи на статтю 43(1).

5.

Що стосується сек'юритизацій, у рамках яких цінні папери були випущені 01 січня 2011 року або пізніше, але до 01 січня 2019 року, а також сек'юритизацій, у рамках яких цінні папери були випущені до 01 січня 2011 року, якщо нові базисні експозиції були додані або замінені після 31 грудня 2014 року, вимоги щодо комплексної перевірки, як передбачено в Регламенті (ЄС) № 575/2013, Делегованому регламенті (ЄС) № 2015/35 і Делегованому регламенті (ЄС) № 231/2013, відповідно, продовжують застосовуватися в редакції, застосовній станом на 31 грудня 2018 року.

6.

Що стосується сек'юритизацій, у рамках яких цінні папери були випущені до 01 січня 2019 року, кредитні установи або інвестиційні фірми, як означено в пунктах (1) і (2) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, страхові компанії, як означено в пункті (1) статті 13 Директиви 2009/138/ЄС, перестрахові компанії, як означено в пункті (4) статті 13 Директиви 2009/138/ЄС, і управителі альтернативних інвестиційних фондів (АІФ), як означено в пункті (b) статті 4(1) Директиви 2011/61/ЄС, повинні й надалі застосовувати статтю 405 Регламенту (ЄС) № 575/2013, глави I, II та III і статтю 22 Делегованого регламенту (ЄС) № 625/2014, статті 254 та 255 Делегованого регламенту (ЄС) № 2015/35 і статтю 51 Делегованого регламенту (ЄС) № 231/2013, відповідно, у редакції, застосовній станом на 31 грудня 2018 року.

7.

Доки не будуть застосовуватися регуляторні технічні стандарти, які мають бути ухвалені Комісією відповідно до статті 6(7) цього Регламенту, оригінатори, спонсори або первинний кредитор, для цілей зобов'язань, визначених у статті 6 цього Регламенту, повинні застосовувати глави I, II та III і статтю 22 Делегованого регламенту (ЄС) № 625/2014 до сек'юритизацій, у рамках яких цінні папери були випущені 01 січня 2019 року або пізніше.

8.

Доки не будуть застосовуватися регуляторні технічні стандарти, які мають бути ухвалені Комісією відповідно до статті 7(3) цього Регламенту, оригінатори, спонсори та суб'єкти спеціального призначення для цілей сек'юритизації, для цілей зобов'язань, визначених у пунктах (a) та (e) першого підпараграфу статті 7(1) цього Регламенту, повинні надавати інформацію, зазначену в додатках I–VIII до Делегованого регламенту (ЄС) № 2015/3, згідно зі статтею 7(2) цього Регламенту.

9.

Для цілей цієї статті у випадку сек'юритизацій, які не передбачають емісію цінних паперів, будь-які покликання на «сек'юритизації, у рамках яких цінні папери були випущені» повинні розглядатися як такі, що означають «сек'юритизації, початкові позиції сек'юритизації яких були створені», за умови, що цей Регламент застосовується до будь-яких сек'юритизацій, у рамках яких нові позиції сек'юритизації були створені 01 січня 2019 року або пізніше.

*Стаття 43а***Перехідні положення щодо простих, прозорих і стандартизованих балансових сек'юритизацій**

1.

Що стосується синтетичних сек'юритизацій, договір кредитного захисту щодо яких вступив у силу до 09 квітня 2021 року, оригінатори та суб'єкти спеціального призначення для цілей сек'юритизації можуть використовувати позначення «проста, прозора та стандартизована сек'юритизація» або позначення, що прямо або опосередковано використовує зазначені терміни, тільки в разі виконання вимог, визначених у статті 18, і умов, визначених у параграфі 3 цієї статті, на момент надання повідомлення, зазначеного у статті 27(1).

2.

До дати застосування регуляторних технічних стандартів, зазначених у статті 27(6), оригінатори, для цілей зобов'язання, визначеного у статті 27(1), повинні надавати необхідну інформацію ESMA у письмовій формі.

3.

Сек'юритизації, у рамках яких початкові позиції сек'юритизації були створені до 09 квітня 2021 року, вважаються простими, прозорими та стандартизованими сек'юритизаціями за умови, що:

- (a) вони відповідали, на момент створення початкових позицій сек'юритизації, вимогам, визначеним у статтях 26b(1)–(5), (7)–(9), (11) і (12), статтях 26c(1) та (3), статті 26e(1), першому підпараграфі статті 26e(2), третьому та четвертому підпараграфам статті 26e(3), а також у статті 26e(6)–(9); та
- (b) вони відповідали, на момент надання повідомлення відповідно до статті 27(1), вимогам, визначеним у статті 26b(6) та (10), статті 26c(2) та (4)–(10), статті 26d(1)–(5) та у другому–сьомому підпараграфам статті 26e(2), у першому, другому та п'ятому підпараграфам статті 26e(3) та у статті 26e(4) і (5).

4.

Для цілей пункту (b) параграфу 3 цієї статті застосовуються такі положення:

- (a) у статті 26d(2) «до закриття операції» необхідно читати як «до надання повідомлення відповідно до статті 27(1)»;
- (b) у статті 26d(3) «до встановлення ціни в рамках сек'юритизації» необхідно читати як «до надання повідомлення відповідно до статті 27(1)»;
- (c) у статті 26d(5):
 - (i) у другому реченні «до встановлення ціни» необхідно читати як «до надання повідомлення відповідно до статті 27(1)»;
 - (ii) у третьому реченні «до встановлення ціни принаймні у формі проекту або в початковому варіанті» необхідно читати як «до надання повідомлення відповідно до статті 27(1)»;
 - (iii) вимога, визначена в четвертому реченні, не застосовується;
 - (iv) покликання на дотримання статті 7 необхідно тлумачити так, ніби стаття 7 застосовується до таких сек'юритизацій, незважаючи на статтю 43(1).

*Стаття 44***Звіти**

Не пізніше 01 січня 2021 року та кожні три роки потому Спільний комітет європейських наглядових органів повинен публікувати звіт про:

(a)

імплементацию вимог щодо простої, прозорості та стандартизованої сек'юритизації, як передбачено у статтях 18–27;

- (b) оцінку заходів, вжитих компетентними органами, істотні ризики та нові вразливості, які могли виникнути, і заходи, вжиті учасниками ринку для подальшої стандартизації документації щодо сек'юритизації;
- (c) дію вимог щодо комплексної перевірки, передбачених у статті 5, і вимог щодо прозорості, передбачених у статті 7, а також про рівень прозорості ринку сек'юритизації в Союзі, у тому числі про те, чи вимоги щодо прозорості, передбачені у статті 7, дають змогу компетентним органам скласти достатнє уявлення про ринок для здійснення їхніх відповідних повноважень;
- (d) вимоги, передбачені у статті 6, у тому числі про їх дотримання учасниками ринку, а також умови утримання ризику відповідно до статті 6(3);

▼ M1

- (e) географічне розташування суб'єктів спеціального призначення для цілей сек'юритизації.

На основі інформації, що надається кожні три роки згідно з пунктом (e), Комісія надає оцінку причин вибору розташування, у тому числі, у разі наявності та доступності інформації, оцінку того, наскільки важливу роль відіграє існування сприятливого податкового та регуляторного режиму.

▼ M1 _____

▼ M1

Стаття 45a

Розроблення рамки сталої сек'юритизації

1.

Не пізніше 01 листопада 2021 року ЕВА, у тісній співпраці з ESMA та EIOPA, повинен опублікувати звіт про розроблення спеціальної рамки сталої сек'юритизації з метою інтеграції пов'язаних зі сталістю вимог щодо прозорості в цей Регламент. Зокрема, у такому звіті мають бути належним чином оцінені такі елементи:

- (a) імплементация пропорційних вимог щодо розкриття інформації та комплексної перевірки, що стосуються потенційного позитивного та негативного впливу активів, що їх фінансують за рахунок базисних експозицій, на фактори сталості;
- (b) зміст, методології та представлення інформації щодо факторів сталості, що стосуються позитивного та негативного впливу на екологічні, соціальні та пов'язані з управлінням питання;
- (c) як встановити спеціальну рамку сталої сек'юритизації, яка відображає або ґрунтується на фінансових продуктах, охоплених статтями 8 та 9 Регламенту (ЄС) № 2019/2088, і враховує, у відповідних випадках, положення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2020/852 (¹⁶);
- (d) можливий вплив рамки сталої сек'юритизації на фінансову стабільність, розширення ринку сек'юритизації Союзу та спроможності у сфері банківського кредитування.

2.

У ході підготовки звіту, зазначеного в параграфі 1 цієї статті, ЕВА повинен, за необхідності, відображати або брати за основу вимоги щодо прозорості, визначені у статтях 3, 4, 7, 8 та 9 Регламенту (ЄС) № 2019/2088, і запитувати інформацію в Європейському агентстві з охорони довкілля та Спільного науково-дослідного центру Європейської Комісії.

3.

Разом зі звітом про результати перегляду згідно зі статтею 46 Комісія повинна, на основі звіту ЕВА, зазначеного в параграфі 1 цієї статті, подати до Європейського Парламенту та Ради звіт про створення

спеціальної рамки сталої сек'юритизації. Звіт Комісії у відповідних випадках повинен супроводжуватися законодавчою пропозицією.

▼В

Стаття 46

Перегляд

Не пізніше 01 січня 2022 року Комісія повинна подати до Європейського Парламенту і Ради звіт про дію цього Регламенту, що, за необхідності, супроводжується законодавчою пропозицією.

У такому звіті, зокрема, повинні розглядатися результати, наведені у звітах, зазначених у статті 44, а також повинні оцінюватися такі елементи:

- (a) вплив цього Регламенту, у тому числі впровадження позначення «проста, прозора та стандартизована сек'юритизація», на функціонування ринку сек'юритизацій у Союзі, внесок сек'юритизації в реальний сектор економіки, зокрема, у контексті доступу до кредитування для МСП та інвестицій, а також взаємозв'язок між фінансовими установами та стабільністю фінансового сектора;
- (b) різниця у використанні способів, зазначених у статті 6(3), на основі даних, повідомлених відповідно до пункту (e)(iii) першого підпараграфу статті 7(1). Якщо результати свідчать про підвищення пруденційних ризиків, спричинене використанням способів, зазначених у пунктах (a), (b), (c) та (e) статті 6(3), необхідно розглянути відповідне коригування;
- (c) чи відбулося непропорційне зростання кількості операцій, зазначених у третьому підпараграфі статті 7(2), з моменту початку застосування цього Регламенту і чи учасники ринку структурували операції так, щоб обійти зобов'язання згідно зі статтею 7 щодо надання інформації через репозиторії із сек'юритизації;
- (d) чи існує потреба в розширенні дії вимог щодо розкриття інформації згідно зі статтею 7 на операції, зазначені у третьому підпараграфі статті 7(2), і позиції інвесторів;
- (e) чи можна впровадити режим еквівалентності у сфері простих, прозорих та стандартизованих сек'юритизацій для оригінаторів, спонсорів і суб'єктів спеціального призначення для цілей сек'юритизації з третіх країн з урахуванням міжнародних змін у сфері сек'юритизації, зокрема ініціатив щодо простих, прозорих та порівнянних сек'юритизацій;

▼М1

- (f) імплементація вимог, визначених у статтях 22(4) та 26d(4), і чи їх дію можна розширити на сек'юритизації, у рамках яких базисні експозиції не є житловими позиками, позиками на придбання автомобілів або лізингом автомобілів, з метою інтеграції розкриття інформації щодо екологічних, соціальних і управлінських питань;

▼В

- (g) належність режиму сторонніх перевірок, як передбачено у статтях 27 і 28, а також чи режим авторизації третіх осіб, передбачений у статті 28, сприяє достатній конкуренції між третіми особами і чи необхідно внести зміни в рамках нагляду, щоб забезпечити фінансову стабільність; та
- (h) чи існує потреба в доповненні рамки сек'юритизації, визначеної в цьому Регламенті, шляхом створення системи банків з обмеженою ліцензією, які виконуватимуть функції суб'єктів спеціального призначення для цілей сек'юритизації та матимуть виключне право купувати експозиції в оригінаторів і продавати інвесторам права вимоги, забезпечені придбаними експозиціями; та

▼М1

- (i) можливість подальшої стандартизації та доповнення вимог щодо розкриття інформації з метою

розвитку ринкових практик, зокрема, шляхом використання шаблонів для традиційних та синтетичних сек'юритизацій, у тому числі для індивідуалізованих приватних сек'юритизацій, у рамках яких не потрібно складати проспект згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/1129 (¹⁷).

Стаття 47

Здійснення делегованих повноважень

1.

Повноваження ухвалювати делеговані акти надано Комісії на умовах, передбачених у цій статті.

2.

Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені в статті 16(2), надано Комісії на невизначений період починаючи із 17 січня 2018 року.

3.

Делеговані повноваження, зазначені у статті 16(2), можуть бути відкликани в будь-який час Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані в такому рішенні. Таке рішення набуває чинності на наступний день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, або з пізнішої дати, вказаної у ньому. Воно не впливає на чинність будь-яких уже введених у дію делегованих актів.

4.

Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом, відповідно до принципів, що встановлені в Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення.

5.

Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.

6.

Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 16(2), набуває чинності, лише якщо з боку Європейського Парламенту чи Ради впродовж двох місяців з дати повідомлення Європейського Парламенту й Ради про цей акт, не було висловлено жодних заперечень, або якщо ще до закінчення цього періоду і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісії, що вони не заперечуватимуть. Такий період продовжують ще на два місяці з ініціативи Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 48

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Він застосовується з 01 січня 2019 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

(¹) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/2341 від 14 грудня 2016 року про діяльність установ професійного пенсійного забезпечення та нагляд за ними (ОВ L 354, 23.12.2016, с. 37).

(²) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2019/2088 від 27 листопада 2019 року про пов'язані зі сталістю розкриття у секторі фінансових послуг (ОВ L 317, 09.12.2019, с. 1).

(³) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/849 від 20 травня 2015 року про запобігання використанню фінансової системи для цілей відмивання грошей або фінансування тероризму, про внесення змін до

Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 та про скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/60/ЄС та Директиви Комісії 2006/70/ЄС (ОВ L 141, 05.06.2015, с. 73).

(⁴) Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС від 16 грудня 2002 року про додатковий нагляд за кредитними установами, страховими компаніями та інвестиційними фірмами, що належать до фінансового конгломерату, та про внесення змін до директив Ради 73/239/ЄЕС, 79/267/ЄЕС, 92/49/ЄЕС, 92/96/ЄЕС, 93/6/ЄЕС та 93/22/ЄЕС, а також до директив Європейського Парламенту і Ради 98/78/ЄС та 2000/12/ЄС (ОВ L 35, 11.02.2003, с. 1).

(⁵) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ і пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними фірмами, про внесення змін до Директиви 2002/87/ЄС та про скасування директив 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС (ОВ L 176, 27.06.2013, с. 338).

(⁶) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/1017 від 25 червня 2015 року про Європейський фонд стратегічних інвестицій, Європейський інвестиційний консультативний хаб та Європейський портал інвестиційних проєктів та про внесення змін до регламентів (ЄС) № 1291/2013 та (ЄС) № 1316/2013 — Європейський фонд стратегічних інвестицій (ОВ L 169, 01.07.2015, с. 1).

(⁷) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1094/2010 від 24 листопада 2010 року про створення європейського наглядового органу (Європейського органу зі страхування і професійних пенсій), про внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та скасування Рішення Комісії 2009/79/ЄС (ОВ L 331, 15.12.2010, с. 48).

(⁸) Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС від 04 листопада 2003 року про проспекти, що підлягають публікації, коли цінні папери пропонуються громадськості або допускаються до торгів, та про внесення змін до Директиви 2001/34/ЄС (ОВ L 345, 31.12.2003, с. 64).

(⁹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 596/2014 від 16 квітня 2014 року про зловживання на ринку (Регламент про зловживання на ринку) та про скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/6/ЄС та директив Комісії 2003/124/ЄС, 2003/125/ЄС та 2004/72/ЄС (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 1).

(¹⁰) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2015/2365 від 25 листопада 2015 року про прозорість операцій фінансування з цінними паперами та повторного використання та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 337, 23.12.2015, с. 1).

(¹¹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/59/ЄС від 15 травня 2014 року про рамки для відновлення платоспроможності та врегулювання кредитних установ та інвестиційних фірм та про внесення змін до Директиви Ради 82/891/ЄЕС та директив 2001/24/ЄС, 2002/47/ЄС, 2004/25/ЄС, 2005/56/ЄС, 2007/36/ЄС, 2011/35/ЄС, 2012/30/ЄС та 2013/36/ЄС і регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 та (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 190).

(¹²) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 806/2014 від 15 липня 2014 року про встановлення однакових правил та однакової процедури для врегулювання кредитних установ та певних інвестиційних фірм у рамках Єдиного механізму врегулювання та Єдиного фонду врегулювання, та внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.07.2014, с. 1).

(¹³) Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/41/ЄС від 03 червня 2003 року про діяльність установ професійного пенсійного забезпечення та нагляд за ними (ОВ L 235, 23.09.2003, с. 10).

(¹⁴) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 600/2014 від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 84).

(¹⁵) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС від 26 червня 2013 року про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язані звіти певних видів суб'єктів господарювання, про внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС і про скасування директив Ради 78/660/ЄЕС і 83/349/ЄЕС (ОВ L 182, 29.06.2013, с. 19).

(^{*1}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/2402 від 12 грудня 2017 року про встановлення загальних рамкових умов для сек'юритизації та створення спеціальної рамки для простої, прозорої та стандартизованої сек'юритизації, та внесення змін до директив 2009/65/ЄС, 2009/138/ЄС та 2011/61/ЄС та регламентів (ЄС) № 1060/2009 та (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 347, 28.12.2017, с. 35).

(^{*2}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/2402 від 12 грудня 2017 року про встановлення загальних рамкових умов для сек'юритизації та створення спеціальної рамки для простої, прозорої та стандартизованої сек'юритизації, та внесення змін до директив 2009/65/ЄС, 2009/138/ЄС та 2011/61/ЄС та регламентів (ЄС) № 1060/2009 та (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 347, 28.12.2017, с. 35).

(^{*3}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/2402 від 12 грудня 2017 року про встановлення загальних рамкових умов для сек'юритизації та створення спеціальної рамки для простої, прозорої та стандартизованої сек'юритизації, та внесення змін до директив 2009/65/ЄС, 2009/138/ЄС та 2011/61/ЄС та регламентів (ЄС) № 1060/2009 та (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 347, 28.12.2017, с. 35).

(^{*4}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/2402 від 12 грудня 2017 року про встановлення загальних рамкових умов для сек'юритизації та створення спеціальної рамки для простої, прозорої та стандартизованої сек'юритизації, та внесення змін до директив 2009/65/ЄС, 2009/138/ЄС та 2011/61/ЄС та регламентів (ЄС) № 1060/2009 та (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 347, 28.12.2017, с. 35).

(¹⁶) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2020/852 від 18 червня 2020 року про встановлення рамок для сприяння сталому інвестуванню та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 2019/2088 (ОВ L 198, 22.06.2020, с. 13).

(¹⁷) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/1129 від 14 червня 2017 року про проспекти, що підлягають публікації, коли цінні папери пропонуються громадськості або допускаються до торгів на регульованому ринку, та про скасування Директиви 2003/71/ЄС (ОВ L 168, 30.06.2017, с. 12).